

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

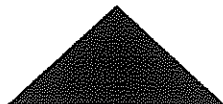
Katowice, 27 lutego 2023 r.

RKT.410.1.2021.MK

WERSJA JAWNA

Decyzja nr RKT-1/2023

- I. Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 275 ze zm.) oraz art. 3 ust. 1 i art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uznaje za praktykę ograniczającą konkurencję** zawarcie przez Merida Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrze oraz jej dystrybutorów porozumienia na krajowym rynku sprzedaży hurtowej rowerów, ograniczającego konkurencję na krajowym rynku sprzedaży detalicznej rowerów, polegającego na ograniczeniu dystrybutorom możliwości sprzedaży rowerów marki Merida przez Internet, co stanowiło porozumienie ograniczające konkurencję w rozumieniu art. 4 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a zarazem porozumienie lub praktykę uzgodnioną w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2009 r., nr 203, poz. 1569, wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE C 202 z 7.6.2016 r., s. 1-388), polegające na podziale rynku, o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit c Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

- II. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 275 ze zm.)

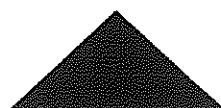

oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu naruszenia zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 275 ze zm.) oraz w art. 101 ust. 1 lit. c Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2009 r., nr 203, poz. 1569, wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE C 202 z 7.6.2016 r., s. 1-388), w sposób, o którym mowa w pkt I sentencji niniejszej decyzji, nakłada na Meridę Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrze karę pieniężną w wysokości **2.445.329 PLN** (słownie: dwa miliony czterysta czterdzieści pięć tysięcy trzysta dwadzieścia dziewięć złotych), płatną do budżetu państwa.

- III. Na podstawie art. 77 ust. 1 oraz art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 275 ze zm.) oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 ze zm.), w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **obciąża** Meridę Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrze kosztami postępowania antymonopolowego w wysokości **88,80 PLN** (słownie: **osiemdziesiąt osiem złotych i osiemdziesiąt groszy**) i zobowiązuje do uiszczenia tych kosztów na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

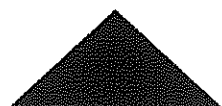
UZASADNIENIE

- (1) Postępowanie antymonopolowe w sprawie, której dotyczy niniejsza decyzja, zostało wszczęte po uprzednim przeprowadzeniu przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes Urzędu”) postępowania wyjaśniającego o sygn: RKT.400.5.2019.MK, mającego na celu wstępne ustalenie czy działania „Meridy Polska” Sp. z o.o. w Zabrze, mogą świadczyć o naruszeniu art. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 275 ze zm. - dalej: „u.o.k.k”). uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym ustalenie, czy sprawa ma charakter antymonopolowy.
- (2) Postanowieniem z dnia 1 marca 2021 r. Prezes Urzędu na podstawie art. 49 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 2 u.o.k.k. oraz art. 3 ust. 1 Rozporządzenia Rady UE nr

1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania reguł konkurencji określonych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) wszczął z urzędu postępowanie antymonopolowe przeciwko Merida Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrzu w związku z podejrzeniem zawarcia przez tego przedsiębiorcę oraz jego dystrybutorów porozumienia ograniczającego konkurencję na krajowym rynku sprzedaży detalicznej rowerów, polegającego na ograniczeniu dystrybutorom możliwości sprzedaży rowerów marki Merida przez Internet, co mogło stanowić porozumienie ograniczające konkurencję polegające na podziale rynku, o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 u.o.k.k. oraz art. 101 ust. 1 lit c Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2009 r., nr 203, poz. 1569, wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE C 202 z 7.6.2016 r., s. 1-388, dalej: TFUE) i zawiadomił o tym fakcie Merida Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrzu („Merida”, „spółka”).

- (3) W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego Merida nie zgodziła się z postawionym zarzutem. Stanowisko spółki zostało przedstawione poniżej (dowód: karty od nr 275 do nr 285).
- (4) Merida pismem z dnia 7 października 2022 r. otrzymanym w dniu 11.10.2022 r. złożyła pismo w sprawie, w którym z uwagi na wejście w życie nowych uregulowań dotyczących porozumień wertykalnych wniosła o umorzenie niniejszego postępowania.
- (5) W dniu 18 października 2022 r. Prezes Urzędu, zgodnie z określoną w art. 9 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz.U. z 2022 r., poz. 2000 ze zm. „k.p.a.”) zasadą informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania, skierował do Meridy dokument zawierający szczegółowe uzasadnienie zarzutów w niniejszej sprawie (dalej: „SUZ”). W SUZ przedstawiony został ustalony w postępowaniu stan faktyczny oraz zaprezentowana została jego ocena prawna. Ponadto w SUZ wskazane zostały okoliczności mające wpływ na wysokość przewidywanej kary pieniężnej. Jednocześnie Merida została poinformowana o możliwości przedstawienia swojego stanowiska w odpowiedzi na SUZ. Strona skorzystała z powyższej możliwości i pismem z dnia 10 listopada 2022 r. złożyła odpowiedź na SUZ (dowód: karty od nr 569 do nr 609).
- (6) W ww. piśmie Merida podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko oraz stwierdziła, że analizowaną sprawę należy uznać za przedawnioną jako, że termin na wszczęcie postępowania upłynął najpóźniej z końcem 2015 r. Prezes Urzędu

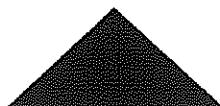

wszczął zaś postępowanie dopiero postanowieniem z dnia 1 marca 2021 r., co zgodnie z judykaturą Sądu Najwyższego uznać należy za niedopuszczalne. W dalszej treści pisma Merida powołała się na art. 93 u.o.k.k., zgodnie z którym nie wszczyna się postępowania w sprawie praktyk ograniczających konkurencję, jeżeli od końca roku w którym zaprzestano ich stosowania upłynęło 5 lat. Obecny, pięcioletni termin przedawnienia został wprowadzony nowelizacją z dnia 10 czerwca 2014 r. (ustawa nowelizująca)¹, która wydłużyła krótszy, bo jedynie roczny termin na wszczęcie postępowania. Ustawa nowelizująca weszła w życie w styczniu 2015 r., a więc już po dacie, którą Prezes Urzędu uznał za moment początkowy kwestionowanej praktyki tj. 1 października 2014 r. przy czym art. 5 ustawy nowelizującej stanowi, że do praktyk ograniczających konkurencję zaniechanych przez dniem wejścia w życie przepisów u.o.k.k. w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, stosuje się przepisy art. 93 u.o.k.k. w brzmieniu dotychczasowym. Zdaniem Meridy z powyższego wynika, że w przypadku zaniechania zarzucanej praktyki przed styczniem 2015 r. - co jej zdaniem ma miejsce w niniejszej sprawie, niezbędnym było przyjęcie, że do oceny kwestii przedawnienia w tej sprawie zastosowanie będzie mieć art. 93 u.o.k.k. w wersji przewidującej roczny, a nie pięcioletni termin przedawnienia. Ponadto Merida zakwestionowała zakwalifikowanie przez Prezesa Urzędu porozumienia jako naruszenia o charakterze jednolitym i ciągłym trwającego od 2014 r. do 2020 r. głównie z uwagi na to, że jej zdaniem porozumienie nie było stosowane w praktyce. Dokonując takich ustaleń Prezes Urzędu w sposób nieuprawniony założył, że formalna data zakończenia istnienia porozumienia (usunięcie zakwestionowanych zapisów z [informacja chroniona]) i data zaprzestania stosowania praktyki antykonkurencyjnej będą w analizowanym przypadku tożsame. Zdaniem Meridy zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego nawet bowiem porozumienie mające za cel ograniczenie konkurencji jest stosowane wówczas, gdy jego strony zachowują się w sposób odpowiadający poczynionym ustaleniom. Gdy porozumienie takie mimo jego zawarcia nie było nigdy wykonywane, a zatem gdy sformalizowana w umowie koordynacja zachowań przedsiębiorców nie miała miejsca, nie można mówić o stosowaniu praktyki ograniczającej konkurencję². Merida wskazała w szczególności na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2020 r. sygn. akt I NSK 19/1, w którym SN stwierdził, że dla rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia istotne jest zaprzestanie stosowania praktyki. Innymi słowy samo „istnienie” praktyki (obowiązywanie niewykonywanego porozumienia, co zdaniem Meridy miało miejsce w niniejszej sprawie w latach 2014 - 2020) nie ma znaczenia dla

---

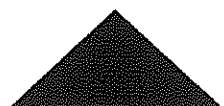
¹ Ustawa z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2014 r. poz. 945).

² Wyrok SN z dnia 10 czerwca 2020 r. sygn. akt I NSK 19/1 (patrz: przypis nr 63), wyrok SN z dnia 22 maja 2014 r. sygn. akt III SK 50/13, wyrok SN z dnia 20 lutego 2014 r. sygn. akt III SK 26/13.

zastosowania art. 93 u.o.k.k. decyduje tylko to, czy i do kiedy dana praktyka była „stosowana”. Zdaniem Meridy w ocenie SN „istnienie” praktyki jest czymś innym niż jej „wykonywanie”/”stosowanie”, a formalnie istniejąca praktyka nie musi być w ogóle wykonywana, niezależnie od długości okresu jej istnienia. Dalej Merida podkreśliła, że w ocenie SN w przypadku porozumień zakazanych ze względu na cel, które nie były nigdy wykonywane, do zaprzestania stosowania praktyki w rozumieniu art. 93 u.o.k.k. dochodzi z chwilą zawarcia takiego porozumienia. Dlatego też Merida zakwestionowała ustalenia Prezesa Urzędu przedstawione w SUZ, iż zaniechanie praktyki w niniejszej sprawie miało miejsce w dniu 7 października 2020 r. tj. w dniu formalnego wprowadzenia [informacja chroniona], gdyż w tej dacie usunięto tylko z obiegu zakwestionowane postanowienia. Ponieważ porozumienie nigdy nie było stosowane w praktyce, obligowało to Prezesa Urzędu do przyjęcia, że porozumienie o jednolitym i ciągłym charakterze w postaci całkowitego ograniczenia sprzedaży on-line, przestało być stosowane już w chwili jego zawarcia tj. w dniu 1 października 2014 r. Do powyższych argumentów Meridy, Prezes Urzędu odniósł się w dalszej części niniejszej decyzji.

- (7) W toku postępowania antymonopolowego Merida skorzystała z prawa wglądu do akt postępowania antymonopolowego.
- (8) Ponadto pismem z dnia 28.11.2022 r. Prezes Urzędu zawiadomił Meridę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie oraz o możliwości przedstawienia ostatecznego stanowiska. Strona nie skorzystała z tego prawa.
- (9) W związku z postawieniem stronie postępowania zarzutów w oparciu o przepisy prawa unijnego, Prezes Urzędu poinformował o wszczęciu postępowania antymonopolowego Komisję Europejską. Stosownie do art. 11 ust. 4 Rozporządzenia Rady UE 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r., dalej: „Rozporządzenie 1/2003”), a w dniu 29.12.2022 r. Prezes Urzędu przedstawił Komisji przewidywaną decyzję w przedmiotowej sprawie.
- (10) Część informacji, na których Prezes Urzędu opiera niniejszą decyzję podlega ochronie prawnej i nie może być podana do wiadomości publicznej. Wobec powyższego informacje tego rodzaju zostaną zastąpione nawiasami kwadratowymi wraz z oznaczeniem „[informacja chroniona]” i pozostaną niewidoczne w publicznie dostępnej treści decyzji.

Prezes Urzędu na podstawie zebranego materiału dowodowego ustalił, co następuje

Strona postępowania

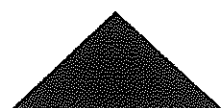
- (11) Merida jest przedsiębiorcą wpisanym do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) pod numerem 0000019537 z siedzibą w Zabrze (dowód: karty od nr 529 do nr 532). Prowadzi ona działalność gospodarczą od 13 czerwca 2001 r. Większościowym udziałowcem spółki jest Merida Industry Co. Ltd na Tajwanie. Pozostałymi udziałowcami Meridy są osoby fizyczne - członkowie zarządu tego przedsiębiorcy.

Produkty, których dotyczy sprawa

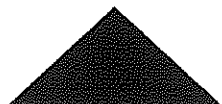
- (12) Zgodnie z KRS przeważającą działalnością gospodarczą spółki jest sprzedaż hurtowa pozostałych artykułów użytku domowego tj. sprzętu sportowego w tym rowerów, części zamiennych do rowerów oraz akcesoriów rowerowych.
- (13) Merida sprzedaje hurtowo na rynku rowery marek Merida oraz M-Bike (polska marka rowerowa istniejąca od 2007 r.). Zdaniem spółki należą one do produktów wysokiej jakości (dowód: karta nr 276 verte). Oprócz ww. marek rowerów, Merida sprzedaje poprzez własną sieć sklepów Bike Atelier również rowery innych marek. [informacja chroniona] (dowód: karta nr 309 verte).
- (14) Z wyjaśnień Meridy wynika, że projektowanie rowerów odbywa się w Niemczech, a produkcja na Tajwanie (dowód: karta nr 276 verte).

Charakterystyka dystrybucji towarów

- (15) Dystrybucja rowerów i innych towarów Meridy odbywa się na obszarze Polski za pośrednictwem sieci dystrybucji, [informacja chroniona].
- (16) Rowery dostarczane są przez Meridę dystrybutorom [informacja chroniona].
- (17) Do października 2020 r. wszelkie zasady współpracy pomiędzy Meridą, a jej dystrybutorami, zawarte były głównie w [informacja chroniona] dowód: karta nr 309 verte).
- (18) [Informacja chroniona] były ustanawiane na dany sezon [informacja chroniona] (dowód: karta nr 53).

- (19) Zgodnie z wyjaśnieniami Meridy, [informacja chroniona] (dowód: karta nr 53).
- (20) Z treści punktu 15 [informacja chroniona] obowiązujących [informacja chroniona].
- (21) W kolejnych latach Merida rozbudowała powyższy zapis w [informacja chroniona] które obowiązywały w następujących sezonach.
- (22) Mianowicie w [informacja chroniona] obowiązujących w sezonie 2014/2015 [informacja chroniona]
- (23) Tożsame uregulowania zawarte były w [informacja chroniona] obowiązujących w kolejnych sezonach tj. sezonie 2015/2016 (dowód: karty od nr 135 do nr 145), sezonie 2016/2017 (dowód: karty od nr 106 do nr 113), sezonie 2017/2018 (dowód: karty od nr 80 do nr 89), sezonie 2018/2019 (dowód: karty od nr 58 do nr 64) oraz sezonie 2019/2020 (dowód: karty od nr 316 do 327).
- (24) Z powyższych zapisów wynikało, że dystrybutor posiadający sklep stacjonarny oraz internetowy mógł na swojej stronie internetowej jedynie prezentować rowery Meridy, w tym zamieszczać zdjęcia i informacje o towarach oraz umożliwić składanie zamówień. Sposób płatności zależał od dystrybutora, np. mogła być ona dokonana przy odbiorze towaru lub przelewem. Dystrybutor nie mógł natomiast wysyłać rowerów do klientów. Kupujący mógł odebrać towar wyłącznie w stacjonarnym punkcie sprzedaży dystrybutora. Powyższe oznacza, iż klient poprzez stronę internetową dystrybutora mógł jedynie zamówić rower oraz ewentualnie dokonać płatności. Jednakże po odbiór roweru musiał udać się do stacjonarnego punktu handlowego.
- (25) Ponadto począwszy od sezonu 2014/2015, [informacja chroniona] zakazywały dystrybutorom prowadzenia sprzedaży rowerów marki Merida za pośrednictwem portali aukcyjnych typu Allegro, Ebay, Olx, czyli zarówno prezentowania towarów, jak również zbierania zamówień i ich realizacji. Tym samym zapisy w [informacja chroniona] zakazywały dystrybutorom jakiegokolwiek aktywności w tej formie sprzedaży.
- (26) Z powyższego wynika, że uregulowania zawarte w [informacja chroniona] ograniczały dystrybutorom możliwość sprzedaży rowerów przez Internet tj. ich własne strony internetowe oraz platformy osób trzecich.
- (27) Prezes Urzędu [informacja chroniona] (dowód: karty od nr 260 do nr 265).
- (28) Z poczynionych w toku niniejszego postępowania ustaleń wynika, że Merida w październiku 2020 r. wprowadziła do stosowania oprócz [informacja chroniona].
- (29) Ww. [informacja chroniona] przewiduje [informacja chroniona].
- (30) W obszarze handlu internetowego [informacja chroniona].

- (31) Ponadto kwestionowane przez Prezesa Urzędu zapisy zawarte w [informacja chroniona] zostały zastąpione następującymi regulacjami w [informacja chroniona]:
- (32) Jak wynika z zapisów zawartych w [informacja chroniona]. Tym samym [informacja chroniona] nie zakazuje sprzedaży rowerów przez Internet z opcją ich dostawy. Pozostał w niej zapis zakazujący dystrybutorom możliwości sprzedaży rowerów na licytacjach oraz na platformach osób trzecich (dowód: karta nr 287 verte).
- (33) [informacja chroniona].
- (34) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że w 2019 r. Merida współpracowała [informacja chroniona].
- (35) Jak wynika z informacji przekazanych przez Meridę pismem z dnia 29.06.2021 r. (dowód: karty od nr 309 do nr 314), w oparciu o wprowadzony do stosowania w październiku 2020 r. wzorzec [informacja chroniona].
- (36) W zakresie nieuregulowanym w począwszy od sezonu 2020/2021, Meridę oraz dystrybutorów [informacja chroniona].

Inne ustalenia faktyczne

- (37) Prezes Urzędu, na podstawie wyjaśnień Meridy ustalił, że przyjęty przez nią rok obrotowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym, gdyż każdy rok obrotowy spółki rozpoczyna się 1 października i kończy 30 września następnego roku (dowód: karta nr 388). Ponadto z wyjaśnień Meridy wynika [informacja chroniona].
- (38) Obrót Meridy liczony jako suma przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat w roku obrotowym zakończonym 30.09.2020 r. wyniósł 70.525.761,25 PLN (dowód karta nr 398), w roku obrotowym zakończonym 30.09.2021 r. wyniósł 82.334.323,98 PLN, a w roku obrotowym zakończonym 30.09.2022 r. wyniósł [informacja chroniona] (dowód: karty nr 613).

Wyjaśnienia strony postępowania

- (39) Merida w toku postępowania wyjaśniła, że rowery marki Merida produkowane są od blisko 50 lat. [informacja chroniona]. Misją marki jest dostarczanie wysokiej jakości rowerów dostosowanych do różnych potrzeb.
- (40) Najwięcej rowerów jest sprzedawanych w przedziale cenowym [informacja chroniona].

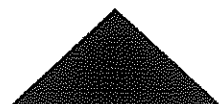
- (41) Rowery Meridy są [informacja chroniona].
- (42) W ocenie Meridy z uwagi na [informacja chroniona].
- (43) Merida wyjaśniła, że [informacja chroniona].
- (44) Zdaniem Meridy, jak wynika ze [informacja chroniona] (dowód: karty od nr 260 do nr 265).
- (45) W ocenie Meridy na rynku sprzedaży rowerów działa wielu przedsiębiorców, [informacja chroniona].
- (46) Wprowadzenie do [informacja chroniona].
- (47) W 2020 r. spółka przystąpiła do prac nad [informacja chroniona].
- (48) Zdaniem Meridy regulacje zawarte w [informacja chroniona]. Ponadto zapisy te niwelują wątpliwości Prezesa Urzędu odnośnie ewentualnych nieprawidłowości w obszarze sprzedaży internetowej, a zatem przyczyniają się do wyeliminowania zarzucanego spółce naruszenia.
- (49) Pismem z dnia 30 marca 2021 r. Merida złożyła wniosek o wydanie w niniejszej sprawie decyzji na podstawie art. 12 u.o.k.k., czyli tzw. decyzji zobowiązującej. Jak wyjaśniła w ww. wniosku, wszczynając postępowanie w tej sprawie Prezes Urzędu uznał praktykę za uprawdopodobnioną.
- (50) Zdaniem Meridy [informacja chroniona] zmieniając postanowienia umowy, zaniechała ona stosowania praktyki [informacja chroniona].
- (51) Ustosunkowanie się Prezesa Urzędu do wniosku spółki w przedmiocie wydania tzw. decyzji zobowiązującej zawarte jest w dalszej części niniejszej decyzji.

W oparciu o przedstawiony stan faktyczny, Prezes Urzędu zważył, co następuje

Interes publiczny

Ramy prawne

- (52) Zgodnie z art. 1 ust. 1 u.o.k.k. określa ona „warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów”. Tak określony cel ustawy oznacza, że ma ona charakter publiczny i służy ochronie interesu publicznego (ogólnospołecznego). Taki charakter ustawy oznacza, że Prezes Urzędu nie może podejmować działań w celu ochrony interesów indywidualnych. Ochrona konkurencji jako mechanizmu funkcjonowania gospodarki dokonywana jest ze względu na fakt, że praktyki

naruszające zakaz zawierania porozumień ograniczających konkurencję godzą w interes odbiorców, a ostatecznie w dobrobyt konsumenta. Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien być on ustalony i konkretyzowany. Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów³. Sąd ten stoi na stanowisku, że „publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki, czy też określonej grupy. A zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy”. Podobnie Sąd Najwyższy stwierdził, iż „ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny, zatem jej celem jest służenie interesom publicznym. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych”⁴.

Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

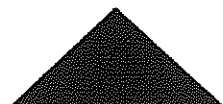
- (53) W ocenie Prezesa Urzędu przesłanka interesu publicznego w niniejszej sprawie jest spełniona. Postępowanie dotyczy podejrzenia ograniczenia przez Meridę jej dystrybutorom możliwości sprzedaży towarów - rowerów przez Internet. Praktyki tego rodzaju należą do poważnych naruszeń reguł konkurencji. Odnoszą się one do nieograniczonej grupy dystrybutorów, a celem działań Meridy było naruszenie interesu nieograniczonej grupy konsumentów. Tym samym postępowanie jest prowadzone w interesie publicznym.
- (54) Z powyższych względów w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka naruszenia interesu publicznego, a zatem istnieją podstawy dla przeprowadzenia analizy, czy ustalenia dokonane przez Meridę z jej dystrybutorami mogą być praktyką ograniczającą konkurencję w rozumieniu przepisów ustawy.

Podmioty naruszające reguły konkurencji

Przedsiębiorcy (przedsiębiorstwa)

³ Np. wyrok z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt XVII Ama 92/00,

⁴ Wyrok Sądu Najwyższego z 29 maja 2001 r., sygn. akt I CKN 1217/98

Ramy prawne

- (55) Pojęcie „przedsiębiorcy” na potrzeby zastosowania ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zdefiniowane zostało w art. 4 pkt. 1 u.o.k.k. W zakres tej definicji wchodzi między innymi przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 162 ze zm., dalej: „Ustawa Prawo Przedsiębiorców”). Zgodnie z art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo Przedsiębiorców, przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Zgodnie zaś z art. 3 ww. ustawy, działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.
- (56) Prawo unijne dla określenia podmiotów, którym może być przypisana odpowiedzialność za naruszenie zakazów praktyk ograniczających konkurencję posługuje się z kolei pojęciem „przedsiębiorstwo” (ang. *undertaking*). Przepisy TFUE nie definiują tego pojęcia, a sposób jego rozumienia wynika z przyjętych w orzecznictwie interpretacji. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem unijnym, pojęcie „przedsiębiorstwa” obejmuje każdy podmiot zaangażowany w działalność gospodarczą niezależnie od jego formy prawnej i sposobu finansowania.⁵ Działalność polegająca na oferowaniu dóbr i usług uznaje się za działalność gospodarczą.⁶

Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

- (57) W przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu uznał, że Merida oraz jej dystrybutorzy są przedsiębiorcami zarówno w rozumieniu krajowego, jak i unijnego prawa konkurencji.
- (58) Jak wskazano powyżej Merida jest spółką prawa handlowego wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000019537 (dowód: karty od nr 529 do nr 532). Przeważającą działalnością gospodarczą spółki jest sprzedaż hurtowa pozostałych artykułów użytku domowego tj. sprzętu sportowego w tym rowerów. Tym samym można uznać, że Merida jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów Ustawy Prawo Przedsiębiorców, a w konsekwencji, iż jest ona przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 u.o.k.k. Oznacza to, że uzasadnione jest również uznanie Meridy za przedsiębiorstwo w świetle unijnych reguł konkurencji.
- (59) W odniesieniu do dystrybutorów Meridy, należy wskazać, że ich status jako przedsiębiorców (przedsiębiorstw) również nie budzi w niniejszej sprawie

⁵ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: „TSUE”) z dnia 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90, *Höfner*, EU:C:1991:161, akapit 21.

⁶ Wyrok TSUE z dnia 12 września 2000 r. w sprawie C-180/98, *Pavlov*, EU:C:2000:428, akapit 75.

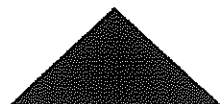
wątpliwości. Dystrybutorzy spółki posiadają sklepy stacjonarne lub internetowe, w których prowadzą m.in. sprzedaż detaliczną rowerów Meridy osobom fizycznym albo innym podmiotom. Z przekazanej przez spółkę listy dystrybutorów oraz przykładowych umów wynika, że dystrybutorzy są przedsiębiorcami prowadzącymi działalność gospodarczą polegającą m.in. na sprzedaży rowerów oraz innego sprzętu sportowego (dowód: karty od nr 54 do nr 57).

- (60) Mając na względzie powyższe należy przyjąć, że zarówno Merida, jak i jej dystrybutorzy spełniają przesłanki konieczne do uznania ich za przedsiębiorców oraz przedsiębiorstwa, w rozumieniu odpowiednio przepisów krajowych i unijnych. Powyższe oznacza, iż przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przepisy TFUE dotyczące praktyk ograniczających konkurencję odnoszą się wprost do Meridy oraz jej dystrybutorów.

Rynek właściwy

Ramy prawne

- (61) Działania przedsiębiorców mogące stanowić praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na rynku właściwym. Zgodnie z art. 6 u.o.k.k oraz art. 101 TFUE do wyeliminowania, ograniczenia lub naruszenia w inny sposób konkurencji dochodzi na rynku właściwym.
- (62) W orzecznictwie unijnym przyjęto, że obowiązek określenia rynku właściwego w kontekście stosowania art. 101 Traktatu występuje jedynie wówczas, kiedy bez zdefiniowania takiego rynku niemożliwe jest stwierdzenie, czy rozpatrywane porozumienie, decyzja związku przedsiębiorstw lub uzgodniona praktyka mogą mieć wpływ na handel między Państwami Członkowskim oraz czy ich celem lub skutkiem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji wewnątrz rynku wewnętrznego.
- (63) Zgodnie z art. 4 pkt 9 u.o.k.k. przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.
- (64) Z przywołanej powyżej definicji ustawowej wynika, że rynek właściwy określa się w ujęciu produktowym (przedmiotowym) i geograficznym (terytorialnym). Rynek w znaczeniu przedmiotowym odnosi się do towarów w rozumieniu art. 4 pkt 7 u.o.k.k. Tym samym przez towary należy rozumieć zarówno rzeczy, jak i energię,

papiery wartościowe i inne prawa majątkowe, usługi, a także roboty budowlane. Rynek właściwy produktowo obejmuje wszystkie towary, które służą zaspokajaniu tych samych potrzeb nabywców, mają zbliżone właściwości, podobne ceny i reprezentują podobny poziom jakości. Natomiast rynek w ujęciu geograficznym odnosi się do obszaru, na jakim towary te są oferowane. Określenie wymiaru geograficznego polega na wskazaniu obszaru, na którym warunki konkurencji, mające zastosowanie do określonych towarów, są zbieżne dla wszystkich konkurentów (art. 4 pkt 9). Zatem, aby wyznaczyć rynek właściwy, określoną działalność poddaje się analizie z punktu widzenia produktowego (asortymentowego) i geograficznego.

Rynek właściwy w aspekcie produktowym

Ramy prawne

- (65) Podstawowym kryterium wyznaczania rynku właściwego produktowo jest substytucyjność określonych dóbr, czy usług z punktu widzenia nabywcy, a więc zdolność do zaspokojenia tych samych potrzeb danego nabywcy lub grupy nabywców (substytucyjność popytu).

Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

- (66) Prezes Urzędu uznał, że w niniejszej sprawie rynkiem w ujęciu produktowym, na którym zawarto porozumienie, jest rynek hurtowej sprzedaży rowerów, które są towarem nieposiadającym substytutów. Taka definicja wynika z faktu, że porozumienie zostało zawarte pomiędzy przedsiębiorcą, który wprowadza do obrotu ww. produkty tj. Meridą, a współpracującymi z tym podmiotem sprzedawcami (dystrybutorami) detalicznymi. Oznacza to, że zostało ono zawarte na szczeblu sprzedaży hurtowej. Z kolei rynkiem produktowo właściwym, na którym porozumienie mogło ograniczać konkurencję, jest rynek sprzedaży detalicznej rowerów. Analizowane w tej sprawie uzgodnienia pomiędzy Meridą, a jej dystrybutorami detalicznymi dotyczyły ograniczania dystrybutorom możliwości sprzedaży rowerów marki Merida przez Internet dla odbiorców końcowych, a zatem odnosiły się do szczebla sprzedaży detalicznej.
- (67) To, że ograniczenie dotyczyło kanału sprzedaży internetowej nie ma istotnego znaczenia dla definicji rynku, gdyż sprzedaż detaliczna rowerów może być prowadzona w różnoraki sposób tj. np. internetowo, w punktach sprzedaży stacjonarnej, w punktach sprzedaży mobilnej (np. na targowiskach), czy też w

inny sposób. Tym samym sprzedaż on-line jest tylko jedną z form sprzedaży detalicznej rowerów dla klienta końcowego.

- (68) Dlatego też Prezes Urzędu uznał, że rynek właściwy w tej sprawie w wymiarze produktowym, zarówno na szczeblu hurtowej dystrybucji rowerów, na którym zawarto porozumienie, jak i na szczeblu ich dystrybucji detalicznej, na który porozumienie oddziałuje, dotyczył rynku dystrybucji rowerów.

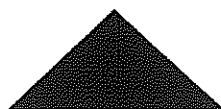
Rynek właściwy w aspekcie geograficznym

Ramy prawne

- (69) Zgodnie z art. 4 pkt 9 u.o.k.k. rynkiem właściwym geograficznie jest rynek towarów, które oferowane są na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. Innymi słowy, jest to obszar, na którym warunki konkurencji dotyczące danego towaru są dostatecznie jednorodne, i który można odróżnić od obszarów sąsiadujących.

Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

- (70) W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że zarówno rynek, na którym doszło do zawarcia porozumienia, jak i rynek, na którym porozumienie mogło ograniczać konkurencję, mają wymiar krajowy i obejmują obszar Polski.
- (71) Wyodrębniając obszar rynku właściwego pod względem geograficznym Prezes Urzędu wziął pod uwagę, że odbiorcy rowerów (zarówno dystrybutorzy, jak i finalni odbiorcy) pochodzą z terenu całej Polski. Należy stwierdzić, że na różnych obszarach kraju występują względnie jednolite dla wszystkich przedsiębiorców warunki konkurowania. Stąd też zasięg geograficzny rynku hurtowego, na którym zawarte zostało porozumienie, został określony jako krajowy. W ocenie Prezesa Urzędu za krajowym wymiarem rynku przemawia również przyjęty przez Meridę system dystrybucji, który swym zasięgiem obejmuje terytorium całego kraju. Co więcej w zakresie sprzedaży hurtowej Merida współpracuje z dystrybutorami detalicznymi mogącymi prowadzić działalność gospodarczą w całej Polsce. Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że właściwości produktu tj. rowerów nie ograniczają możliwości jego transportu na większe odległości, która to przesłanka

również przemawia za uznaniem rynku właściwego geograficznie pod względem hurtowym, jako rynku krajowego.

- (72) W opinii Prezesa Urzędu, również rynek detalicznej sprzedaży rowerów ma wymiar krajowy. Należy wskazać, że na tym szczeblu obrotu sieć dystrybutorów obejmuje terytorium całej Polski. Ze względu na rozbudowaną sieć sprzedaży, w tym w Internecie, konsumenci mają możliwość łatwego porównania cen, a tym samym mają możliwość dokonywania zakupów również przez Internet od dystrybutorów z różnych części Polski. Tylko od ich decyzji zależy od którego z dystrybutorów nabędą rower.
- (73) Prezes Urzędu uznał, że rynek detalicznej sprzedaży rowerów nie ma wymiaru szerszego niż krajowy. W pierwszej kolejności należy wskazać, że na całym terytorium Polski panują zbliżone warunki konkurencji pomiędzy dystrybutorami. Ponadto zarówno dystrybutorzy, jak i klienci detaliczni w większości przypadków znajdują się na terytorium Polski. Ewentualna sprzedaż transgraniczna może mieć miejsce co prawda przez Internet, jednakże można założyć, iż sprzedaż taka jest dokonywana przez dystrybutorów okazjonalnie, a większość sprzedaży detalicznej dotyczy odbiorców końcowych w Polsce.
- (74) Mając powyższe na względzie, w niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że w ujęciu geograficznym zarówno rynek, na którym zostało zawarte porozumienie dotyczące ograniczania dystrybutorom możliwości sprzedaży przez Internet, jak i rynek, na który porozumienie oddziałuje, ma wymiar krajowy i obejmuje obszar Polski.

Rynek właściwy, a najpoważniejsze porozumienia ograniczające konkurencję

- (75) Niezależnie od powyższych rozważań wskazać należy, że w przypadku prowadzenia postępowania antymonopolowego zmierzającego do ustalenia, czy doszło do zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję dotyczącego np. podziału rynku, nie jest wymagane szczegółowe określanie granic rynku właściwego, zaś ewentualne uchybienia w zakresie określenia rynku nie mają znaczenia dla treści rozstrzygnięcia.
- (76) Zgodnie ze stanowiskiem wyrażanym wielokrotnie w orzecznictwie z zakresu prawa ochrony konkurencji⁷ w sprawach dotyczących porozumień ograniczających konkurencję, definicja rynku właściwego może mieć przełożenie na możliwość skorzystania przez przedsiębiorców z wyłączenia *de minimis*. Stąd jak wynika z orzecznictwa, definicja rynku właściwego w przypadku porozumienia takiego jak analizowane w niniejszej sprawie, tj. zakazanego ze względu na cel, w którym nie

⁷ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2019 r. sygn. akt I NSK 10/18, wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 14 lutego 2007 r. sygn. akt XVII Ama 98/06, wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 maja 2008 r. sygn. akt XVII Ama 53/07.

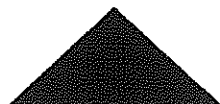
istnieje potrzeba brania pod uwagę konkretnych skutków, jakie to porozumienie wywołuje na danym rynku, oraz nie podlegającego wyłączeniu spod zakazu w oparciu o zasadę *de minimis*, może być przeprowadzona w sposób uproszczony.

- (77) Prezes Urzędu ma na względzie, że z uwagi na charakter zarzucanego Meridzie porozumienia jakim jest podział rynku zakazanego ze względu na cel, precyzyjne zdefiniowanie rynku właściwego w niniejszej sprawie nie jest niezbędne, a sposób wyznaczenia rynku nie wpływa na konkluzję, co do samej legalności lub nielegalności tego rodzaju porozumienia.

Zastosowanie prawa unijnego w niniejszej sprawie

Ramy prawne

- (78) Zgodnie z art. 3 ust. 1 zd. 1 Rozporządzenia Rady UE 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania reguł konkurencji określonych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, (Dz. Urz. UE L 1/1 08/ t. 2 z 4.1.2003 r., s. 205-229, dalej: „Rozporządzenie 1/2003”) w celu zapewnienia skutecznego stosowania unijnych reguł konkurencji wynikających z TFUE, organy ochrony konkurencji oraz sądy państw członkowskich Unii Europejskiej (dalej: „Państwa Członkowskie”) zostały zobowiązane do stosowania art. 101 TFUE w sytuacji, gdy stosują krajowe prawo konkurencji w odniesieniu do praktyk, które mogą wpływać na handel między Państwami Członkowskimi.
- (79) O zastosowaniu art. 101 TFUE w konkretnej sprawie decyduje kryterium „wpływu na handel” między Państwami Członkowskimi. Kryterium to zostało sprecyzowane w Zawiadomieniu Komisji - *Wytyczne w sprawie pojęcia wpływu na handel zawartego w art. 81 i 82 Traktatu* (Addendum do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej C 291 z dnia 30 listopada 2006 r. - 2016/C 384/10, Dz. Urz. UE C.2016.384.22, dalej: „Wytyczne”). Zgodnie z pkt 18 Wytycznych przy stosowaniu kryterium wpływu na handel należy uwzględnić przede wszystkim trzy elementy: pojęcie "handlu między państwami członkowskimi, pojęcie "ewentualnego wpływu" oraz pojęcie "odczuwalności wpływu".
- (80) Pojęcie „handlu między Państwami Członkowskimi” należy interpretować szeroko jako wszystkie formy transgranicznej działalności przedsiębiorców. Przez określenie to należy rozumieć wszelkiego rodzaju wymianę dóbr w ramach swobód rynku wewnętrznego, obrót towarami, usługami lub kapitałem. Pojęcie handlu w rozumieniu art. 101 TFUE obejmuje również możliwość podjęcia działalności gospodarczej na terytorium objętym porozumieniem przez przedsiębiorstwo z

innego Państwa Członkowskiego⁸, również za pośrednictwem oddziału lub spółki zależnej⁹. Istotną przesłanką jest również przynależność do grupy kapitałowej działającej w wielu krajach Państw Członkowskich.

- (81) Kwestia występowania handlu między Państwami Członkowskimi pozostaje niezależna od zdefiniowania rynku właściwego w wymiarze geograficznym. Innymi słowy, handel między Państwami Członkowskimi może występować również w przypadku, gdy rynkiem właściwym jest rynek krajowy jednego Państwa Członkowskiego¹⁰. Nawet bowiem przy tak zakreślonym rynku geograficznym, badana praktyka może np. prowadzić do utrwalenia się odrębności takiego rynku geograficznego i utrudniać dostęp przedsiębiorcom z innych Państw Członkowskich.
- (82) Określenie „wpływ na handel” oznacza, że musi istnieć możliwość przewidzenia z wystarczającym stopniem prawdopodobieństwa, na podstawie obiektywnych przesłanek prawnych lub faktycznych, że zakazana praktyka może mieć wpływ, pośredni lub bezpośredni, rzeczywisty lub potencjalny, na handel między Państwami Członkowskimi¹¹. Przy czym, nie jest konieczne rzeczywiste istnienie wpływu na handel, wystarczy sama potencjalna możliwość jego wystąpienia, a więc wystarczającym jest, że działania polegające na zawarciu antykonkurencyjnego porozumienia są w stanie wywołać takie skutki, bez względu na to, czy rzeczywiście je wywołują¹². Liczy się więc zdolność danej praktyki do wywierania wpływu na handel między Państwami Członkowskimi, a nie to, czy taki wpływ ma rzeczywiście miejsce w danym momencie.
- (83) Ponadto, aby móc zastosować art. 101 TFUE musimy mieć do czynienia z możliwością wpływu praktyki na model handlu między Państwami Członkowskimi. Przyjmuje się, że pojęcie „model handlu” jest pojęciem neutralnym. Nie jest konieczne, żeby handel został ograniczony lub powstrzymany¹³. Przepisy unijne mają zastosowanie wówczas, gdy istnieje możliwość, że handel między Państwami Członkowskimi może się rozwijać inaczej, niż w sytuacji, gdyby dana praktyka nie miała miejsca.

⁸ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 lipca 1981 r. w sprawie *Züchner*, 172/80, EU:C:1981:178, pkt 18; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 stycznia 1986 r. w sprawie *Pronuptia de Paris GmbH przeciwko Pronuptia de Paris Irmgard Schillgallis*, 161/84, EU:C:1986:41, pkt 26; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 października 2001 r. w sprawie *Ambulanz Glöckner przeciwko Landkreis Südwestpfalz*, C-475/99, EU:C:2001:577, pkt 49.

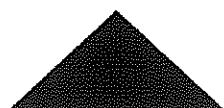
⁹ Wytoczne w sprawie wpływu na handel, pkt 30.

¹⁰ *Ibidem*, pkt 22.

¹¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 30 czerwca 1966 r. w sprawie *Société Technique Minière przeciwko Maschinenbau*, 56/65, EU:C:1966:38.

¹² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 lipca 1981 r., w sprawie *Gerhard Züchner przeciwko Bayerische Vereinsbank AG*, 172/80, EU:C:1981:178; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 grudnia 1983 r., w sprawie *Kerpen & Kerpen*, 319/82, EU:C:1983:374; Wytoczne w sprawie wpływu na handel, pkt 26.

¹³ Wyrok Sądu z dnia 6 kwietnia 1995 r. w sprawie *Tréfileurope*, T-141/89, EU:T:1995:62; wyrok Sądu z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie *Vereniging van Samenwerkende Prijsregelende Organisaties in de Bouwnijverheid i inni przeciwko Komisji*, T-29/92, EU:T:1995:34.

- (84) Pojęcie „odczuwalności wpływu na handel” oznacza, że wpływ na handel ma charakter istotny. Przesłanka ta odnosi się przede wszystkim do potencjału ekonomicznego przedsiębiorców zaangażowanych w praktykę. Zakres art. 101 TFUE nie obejmuje bowiem tych przypadków, gdy praktyka ma niewielki wpływ na rynek z uwagi na słabą pozycję rynkową przedsiębiorców zaangażowanych w jej stosowanie. Dla określenia, iż wpływ jest odczuwalny, podstawowe znaczenie ma pozycja rynkowa uczestników porozumienia¹⁴.
- (85) Obok pozycji rynkowej przedsiębiorców uczestniczących w zakazanym porozumieniu, znaczenie ma również charakter danej praktyki i rodzaj produktu objętego praktyką. Próg wykazania „odczuwalności” jest z zasady niższy w przypadkach, gdy z samego charakteru danej praktyki wynika, iż jest ona w stanie wpływać na handel między Państwami Członkowskimi.

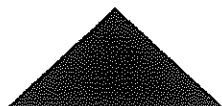
Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

- (86) Prezes Urzędu uznał, że występował wpływ działań Meridy i dystrybutorów jej rowerów na handel pomiędzy Państwami Członkowskimi i miał charakter przynajmniej potencjalnie odczuwalny, za czym przemawiają następujące okoliczności.
- (87) W opinii Prezesa Urzędu praktyka, której dotyczy niniejsze postępowanie obejmowała rynek krajowy i miała wpływ na warunki rynkowe na terenie Polski m.in. poprzez funkcjonowanie systemu dystrybucji na terenie naszego kraju rowerów marki Merida, czyli obszaru stanowiącego istotną część rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.
- (88) Jak zauważyła Komisja Europejska w sprawie *Industrial and medical gases*¹⁵, sytuacja taka sprawia, że wszelkie zmiany pozycji konkurencyjnej w jednym Państwie Członkowskim będą miały wpływ na pozycję grupy jako całości. W ocenie Komisji, poprawa rentowności oddziały przedsiębiorcy w jednym kraju może wpływać na handel między Państwami Członkowskimi, w szczególności poprzez zmiany w wypłacanych dywidendach oraz zapotrzebowaniu na środki inwestycyjne.
- (89) Spółka należy do dużej, międzynarodowej grupy kapitałowej. Rowery marki Merida są projektowane w Niemczech a produkowane na Tajwanie [informacja chroniona]. Tym samym, działalność grupy kapitałowej, do której należy Merida ma charakter międzynarodowy, a produkty, których dotyczy postępowanie, były

¹⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 kwietnia 1998 r. w sprawie *Javico International*, C-306/96, EU:C:1998:173; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 maja 1998 r. w sprawie *John Deere Limited przeciwko Komisji*, C-7/95 P, EU:C:1998:256, pkt 119.

¹⁵ Decyzja Komisji z dnia 24 lipca 2002 r. *Industrial and medical gases*, COMP/36.700.

- przedmiotem wymiany handlowej pomiędzy podmiotami z różnych krajów członkowskich.
- (90) Ponadto zarzucana Meridzie praktyka dotyczyła całego obszaru Polski tj. jednego Państwa Członkowskiego stanowiącego istotną część rynku wewnętrznego Unii Europejskiej (por. punkty 77 i 78 Wytycznych).
- (91) Co więcej zarzucana Meridzie praktyka, polegająca na ograniczaniu jej dystrybutorom możliwości sprzedaży przez Internet, mogła mieć również wpływ na handel transgraniczny tj. możliwości sprzedaży rowerów tej marki odbiorcom z innych krajów. Mogła tym samym zakłócać rozwój jednolitego rynku. Unia Europejska dąży do znoszenia różnego rodzaju barier i ograniczeń w rozwoju jednolitego rynku, w tym rozwoju możliwości transgranicznego nabycia produktów przez konsumentów w kanale internetowym. Działanie Meridy polegające na ograniczaniu dystrybutorom możliwości sprzedaży przez Internet mogło tym samym w istotny sposób wpływać na handel pomiędzy Państwami Członkowskimi.
- (92) W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, że w analizowanej sprawie zostały spełnione przesłanki „handlu między państwami” oraz „ewentualnego wpływu na handel”.
- (93) Rowery marki Merida są towarami znanymi na rynku międzynarodowym zarówno wśród osób uprawiających kolarstwo wyczynowo, profesjonalnie, jak i amatorsko.
- (94) Na terenie Polski Merida sprzedawała i sprzedaje swoje towary [informacja chroniona].
- (95) Jak wskazano w punkcie 38 niniejszej decyzji, obroty Meridy liczone jako suma przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat w roku obrotowym były znaczne. Mianowicie w roku obrotowym zakończonym 30.09.2020 r. obrót wyniósł 70.525.761,25 PLN (dowód karta nr 398), w roku obrotowym zakończonym 30.09.2021 r. wyniósł 82.334.323,98 PLN, a w roku obrotowym zakończonym 30.09.2022 r. wyniósł [informacja chroniona] (dowód: karta nr 613).
- (96) Na rynku sprzedaży rowerów na obszarze kraju działa wielu przedsiębiorców, [informacja chroniona]. Tym samym zawarte porozumienie mogło w odczuwalny sposób wpłynąć na handel pomiędzy Państwami Członkowskimi.
- (97) Ponadto oceniając konieczność zastosowania prawa unijnego Prezes Urzędu miał na względzie, że odczuwalny wpływ na handel może występować zarówno w przypadku, gdy wpływ ten ma charakter rzeczywisty, jak i potencjalny (tj. również wpływ potencjalny może mieć charakter odczuwalny).
- (98) W ocenie Prezesa Urzędu opisane powyżej okoliczności uzasadniają przyjęcie, że prawo unijne znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Naruszenie reguł konkurencji

- (99) W ocenie Prezesa Urzędu zarzucane Meridzie w postanowieniu o wszczęciu niniejszego postępowania działania, stanowią naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 3 u.o.k.k. oraz art. 101 ust. 1 lit. c TFUE.
- (100) Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 3 u.o.k.k. zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające na podziale rynków.
- (101) Stosownie do art. 101 ust. 1 lit. c TFUE, niezgodne z rynkiem wewnętrznym i zakazane są wszelkie porozumienia między przedsiębiorstwami, wszelkie decyzje związków przedsiębiorstw i wszelkie praktyki uzgodnione, które mogą wpływać na handel między Państwami Członkowskimi i których celem lub skutkiem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji wewnątrz rynku wewnętrznego, a w szczególności te, które polegają m.in. na podziale rynków.
- (102) Zgodnie z powyższymi przepisami poprzez podział rynków należy rozumieć również podział jednego rynku właściwego w sprawie¹⁶.
- (103) W celu zważenia, czy przedsiębiorca dopuścił się naruszenia zakazów zawierania antykonkurencyjnych porozumień, Prezes Urzędu musi ustalić, czy zaistniały łącznie następujące przestanki:
- a) zawarcie porozumienia pomiędzy przedsiębiorcami (przedsiębiorstwami);
  - b) celem lub skutkiem tego porozumienia było wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym;
  - c) porozumienie to nie podlega wyłączeniu spod zakazu.

Zawarcie porozumienia

Ramy prawne

- (104) Zgodnie z art. 4 pkt 5 u.o.k.k., za porozumienia uznaje się:
- a) umowy zawierane między przedsiębiorcami, między związkami przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i ich związkami albo niektóre postanowienia tych umów;
  - b) uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki;

¹⁶ Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz pod red. prof. Tadeusza Skoczego. Wyd. C.H. Beck Warszawa 2009. Str. 408.

- c) uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców lub ich organów statutowych.
- (105) Natomiast stosownie do art. 101 ust. 1 TFUE, niezgodne z rynkiem wewnętrznym i zakazane są wszelkie porozumienia między przedsiębiorstwami oraz wszelkie praktyki uzgodnione, które mogą mieć wpływ na handel między Państwami Członkowskimi.
- (106) Należy wskazać, że użyte w krajowych przepisach pojęcia „umów” i „uzgodnień dokonanych w jakiejkolwiek formie” oraz w przepisach prawa unijnego pojęcia „wszelkich porozumień” i „wszelkich praktyk uzgodnionych” (ang. *concerted practices*) odnoszą się do tych samych rodzajów działań. Istniejąca w polskim prawie ochrony konkurencji konstrukcja porozumienia jako „jakiegokolwiek formy uzgodnień” odpowiada stosowanej w unijnym orzecznictwie i doktrynie instytucji „uzgodnionych praktyk”.
- (107) Intencją ustawodawcy krajowego, jak i unijnego, było objęcie zakresem zakazu porozumień ograniczających konkurencję różnych form koordynacji pomiędzy przedsiębiorcami. W związku z powyższym, zarówno w prawie krajowym, jak i unijnym, przyjmowana jest szeroka definicja „porozumienia”. Należy podkreślić, że porozumienie w znaczeniu ww. przepisów jest pojęciem szerszym niż umowa cywilnoprawna. Istotą porozumienia w świetle prawa antymonopolowego jest bowiem koordynacja zachowań przedsiębiorców nie tylko w drodze nałożenia prawnie wiążącego obowiązku wspólnego działania, lecz również przez świadome wskazanie sposobu współdziałania, którego celem lub skutkiem jest ograniczenie konkurencji¹⁷.
- (108) W orzecznictwie wskazuje się również, że w relacji między przedsiębiorcą, a jego dystrybutorami, w przypadku pozostawania przez nich w stałych stosunkach gospodarczych, za uzgodnienie uznaje się również milczącą akceptację dla koordynacji działań, jeśli dystrybutorzy stosują się do określonych w ramach porozumienia uzgodnień. Wskutek działań faktycznych (w tym milczącej akceptacji dystrybutorów) dochodzi do koordynacji zachowań, przesądzającej o istnieniu porozumienia w postaci uzgodnienia, jeśli producent (importer) wyraźnie wytycza kontrahentom określony rodzaj zachowania, eliminując niepewność warunków konkurencji na rynku. Po stronie dystrybutorów brak niepewności co do zachowania konkurentów może wynikać już z samej świadomości tego, jak zachowują się ich konkurenci.¹⁸
- (109) Także w orzecznictwie unijnym wielokrotnie wskazywano, że do ustalenia zawarcia porozumienia wystarczające jest, że przedsiębiorcy wyrazili wspólną intencję zachowania się na rynku w określony sposób¹⁹. Zatem kluczową kwestią jest

¹⁷ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 listopada 2011 r. (VI ACa 809/10).

¹⁸ Wyrok SOKiK z dnia 18 marca 2013 r., sygn. akt XVII AmA 40/10 i XVII AmA 41/10.

¹⁹ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-7/89 *SA Herkules Chemicals NV przeciwko Komisji*, wyrok Sądu w sprawie T-305/94 *NV Limburgse Wijnl Maatschappij przeciwko Komisji*, Zb. Orz. 1991 II-01711.

ustalenie zgodności woli (ang. *concurrency of wills*), pomiędzy co najmniej dwoma przedsiębiorcami. Forma, jaką ta zgodność woli przybierze jest nieistotna, tak długo jak stanowi wyraz intencji stron²⁰. Działanie przedsiębiorcy może zostać uznane za sprzeczne z zakazem porozumień ograniczających konkurencję nawet wtedy, gdy przedsiębiorcy bez osiągnięcia etapu zawarcia umowy, świadomie zastępują ryzyko konkurencji praktyczną kooperacją między sobą²¹.

- (110) W doktrynie wskazuje się również, że kluczową kwestią dla ustalenia zawarcia porozumienia jest ustalenie zgodności woli pomiędzy co najmniej dwoma przedsiębiorcami, która następnie została wyrażona w formie pisemnej, ustnej, a nawet poprzez czynności konkludentne²².
- (111) W praktyce decyzyjnej Komisji przyjmuje się, że jeżeli nie istnieje wyraźne porozumienie (np. spisana umowa) wyrażające zgodną wolę przedsiębiorców, istnienia porozumienia można dowodzić na tej podstawie, że jednostronna polityka danej strony porozumienia (np. producenta) uzyskuje zgodę innych jego stron (np. jego dystrybutorów). Przy braku wyraźnego porozumienia wyrażającego zgodną wolę, o istnieniu takiej zgody można wnosić z zawartego wcześniej porozumienia o charakterze ogólnym. Komisja może także dowodzić istnienia milczącej zgody dystrybutorów na określoną formę funkcjonowania sieci dystrybucji - na tej podstawie, że jedna strona wymaga wyraźnie lub domyślnie współpracy od drugiej strony w celu wdrożenia określonej polityki jednostronnej, a druga strona poddaje się temu wymaganiu, wprowadzając jednostronną politykę w życie²³.
- (112) Dodatkowo podkreślenia wymaga, iż to samo zachowanie może jednocześnie zawierać zarówno elementy porozumienia i praktyki uzgodnionej. Organ ochrony konkurencji nie jest zobowiązany do przesądzania o tym, w jaki dokładnie sposób, w którym momencie i w jakim zakresie określone działania stanowiły porozumienie, a w jakim praktykę uzgodnioną²⁴.

Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

- (113) Prezes Urzędu stwierdził, że ustalone na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego okoliczności sprawy wskazują na to, że Merida zawarła ze swoimi dystrybutorami „porozumienie” w rozumieniu prawa polskiego oraz „porozumienie

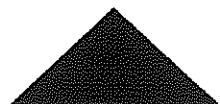
²⁰ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-41/96 *Bayer AG przeciwko Komisji*, Zb. Orz. z 2000 r., II-3383, pkt 69; Komunikat Komisji - wytyczne w sprawie ograniczeń wertykalnych (Dz. Urz. UE z 2010 nr C 130, s. 1, pkt 25).

²¹ Wyrok TSUE w sprawie 48/69 *ICI przeciwko Komisji*, Zb. Orz. z 1972 r., 619, pkt 64.

²² A. Jurk[[informacja chroniona]]ka (w:) T. Skoczny, D. Miąsik, A. Jurk[[informacja chroniona]]ka, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, C.H. BECK, Warszawa 2009, s. 165.

²³ Komunikat Komisji - wytyczne w sprawie ograniczeń wertykalnych (Dz. Urz. UE z 2010 nr C 130, s. 1, pkt 25).

²⁴ Wyrok Sądu z dnia 20 kwietnia 1999 r. w sprawie T-305/94, *Limburgse Vinyl Maatschappij*, pkt 696.

lub praktykę uzgodnioną” w rozumieniu prawa unijnego, polegające na podziale rynku.

- (114) Ustalenia dokonane pomiędzy Meridą, a jej dystrybutorami dotyczące ograniczeń w sprzedaży przez Internet, prowadzące do podziału rynku, zostały dokonane w [informacja chroniona].
- (115) Jak wyjaśniono powyżej, [informacja chroniona] zostały opracowane przez Meridę. W punkcie II.3 [informacja chroniona]. Oznacza to, że porozumienie zawarte pomiędzy Meridą, a jej dystrybutorami miało formę [informacja chroniona], co wyczerpuje definicję porozumienia w rozumieniu prawa polskiego oraz „porozumienia lub praktyki uzgodnionej”, w rozumieniu prawa unijnego.
- (116) Reasumując Prezes Urzędu uznał, że pomiędzy Meridą, a jej dystrybutorami, przynajmniej w okresie od 2014 r. do 2020 r. funkcjonowało „porozumienie” w rozumieniu prawa polskiego oraz „porozumienie lub praktyka uzgodniona” w świetle prawa unijnego.

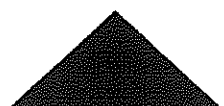
Wertykalny charakter porozumienia

Ramy prawne

- (117) Porozumienia ograniczające konkurencję mogą mieć charakter wertykalny (pionowy) lub horyzontalny (poziomy). Porozumienia wertykalne zawierane są pomiędzy przedsiębiorcami działającymi na różnych szczeblach obrotu gospodarczego, natomiast porozumienia horyzontalne zawierane są pomiędzy przedsiębiorcami działającymi na tym samym szczeblu obrotu. Należy wskazać, że podział porozumień na pionowe i poziome ma charakter pozaustawowy, jednakże prawidłowe zakwalifikowanie danego porozumienia rzutuje na możliwość ewentualnego wyłączenia porozumienia spod zakazu na podstawie art. 7 u.o.k.k. oraz na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 marca 2011 r. w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję (Dz. U. Nr 81, poz. 441) lub na podstawie rozporządzenia Komisji nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. o zastosowaniu artykułu 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz. Urz. UE z 2010 r., L 102, s. 1)²⁵, a także może wpływać na wysokość nakładanej na uczestników porozumienia kary pieniężnej.

---

²⁵ Od 1 czerwca 2022 r. obowiązuje Rozporządzenie Komisji (UE) 2022/720 z dnia 10 maja 2022 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.Urz. UE L 134/4).

Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

- (118) Niniejsza sprawa dotyczy zawartego przez Meridę z jej dystrybutorami porozumienia. Jego uczestnicy działają na różnych szczeblach obrotu. W rozpatrywanej sprawie podmiot wprowadzający do obrotu i prowadzący sprzedaż hurtową rowerów tj. Merida, zawarła porozumienie ze swoimi dystrybutorami zajmującymi się detaliczną odsprzedażą tych produktów, a więc z podmiotami działającymi na niższym szczeblu obrotu. Wobec powyższego należy uznać, że rozpatrywane w niniejszej sprawie porozumienie ma charakter wertykalny.

Status organizatora porozumienia tj. Meridy

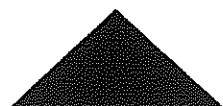
Ramy prawne

- (119) W przypadku porozumień ograniczających konkurencję o charakterze wertykalnym dopuszczalne jest postawienie zarzutu naruszenia przepisów u.o.k.k. oraz TFUE jedynie organizatorowi porozumienia ograniczającego konkurencję, nie zaś wszystkim przedsiębiorcom - uczestnikom sieci dystrybucyjnej, co wynika zarówno z krajowego orzecznictwa²⁶, jak i z praktyki decyzyjnej Komisji²⁷. Prezes Urzędu przy doborze stron postępowania i ich liczby kieruje się okolicznościami konkretnego przypadku oraz potrzebą skutecznego położenia kresu naruszeniu przepisów ustawy. Celem postępowania antymonopolowego, zgodnie z treścią art. 6 u.o.k.k. i art. 101 TFUE, jest mianowicie przede wszystkim eliminacja z obrotu gospodarczego porozumień ograniczających konkurencję.
- (120) W celu ustalenia, czy w badanej sprawie dany podmiot może być uznany za organizatora porozumienia, w przypadku porozumień wertykalnych, organ ochrony konkurencji musi ocenić znaczenie i aktywność dostawcy i dystrybutorów w organizowaniu i realizowaniu wertykalnej sieci dystrybucyjnej²⁸. Wykazanie, kto był organizatorem porozumienia jest niezbędne do ustalenia podmiotów odpowiedzialnych za naruszenie, a także ustalenia uciążliwości naruszenia.

²⁶ Tak m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt I NSK 10/18, wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 25 stycznia 2017 r., sygn. akt VI ACa 1673/15, wyrok SOKiK z dnia 7 kwietnia 2017 r., sygn. akt. XVII AmA 33/15, wyrok SOKiK z dnia 4 listopada 2014 r., sygn. akt XVII AmA 90/12.

²⁷ Decyzja Komisji z dnia 18 grudnia 1987 r. w sprawie IV/31.503 *Konica* (OJ 1988, L 78, str. 34); decyzja Komisji z dnia 29 czerwca 2001 r. w sprawie COMP/F-2/36.693 *Volkswagen* (OJ 2001, L 262, str. 14); decyzja Komisji z dnia 10 października 2001 r. w sprawie COMP/36.264 *Mercedes-Benz* (OJ 2002, L 257, str. 1), decyzja Komisji z dnia 5 października 2005 r. w sprawie COMP/E2/36.623/36.820/37.275 *SEP vs. Peugeot*.

²⁸ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2017 r., sygn. akt III SK 47/16.

- (121) Jako organizatora porozumienia ograniczającego konkurencję polegającego na podziale rynku można uznać ten podmiot, który je inicjuje i pełni w nim decydującą rolę wypracowując i wprowadzając w życie koncepcję jego funkcjonowania²⁹. Ten podmiot ustala warunki sprzedaży, które są akceptowane milcząco lub wyraźnie przez pozostałe strony porozumienia (tu dystrybutorów). Jest on także strażnikiem porozumienia, gdyż tworzy i stosuje system jego funkcjonowania. Od tego podmiotu zależy stosowanie ewentualnych środków represyjnych w celu zmuszenia pozostałych uczestników do stosowania uzgodnień np. w zakresie cen³⁰.
- (122) Organizatorem porozumienia polegającego na podziale rynku jest ten podmiot, który przejawia inicjatywę w podjęciu antykonkurencyjnych działań, i który faktycznie dokonał ustaleń w tym zakresie w stosunku do innych przedsiębiorców. Inicjatywa ta może przybierać formy przesyłania wskazówek, wytycznych skłaniających do określonego zachowania drugiej strony porozumienia. Organizatorem jest więc ten podmiot, od którego zależy istnienie i utrzymanie antykonkurencyjnych zachowań. Przy czym samo wywieranie takiego wpływu przez organizatora porozumienia nie jest uzależnione od tego, czy dystrybutorzy chętnie przyjmowali narzucane warunki. Kwestia, czy dany podmiot jest organizatorem porozumienia może być zatem oceniana w odniesieniu jedynie do faktycznych zachowań tego podmiotu³¹.

Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

- (123) W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Prezes Urzędu uznał, że istnieją przesłanki do uznania, że Merida była organizatorem ocenianego w prowadzonym postępowaniu porozumienia.
- (124) Merida jako organizator porozumienia pełniła w nim decydującą rolę, wypracowując i wprowadzając w życie koncepcję jego funkcjonowania. Mianowicie spółka ta opracowała [informacja chroniona] i zamieściła w nich zapisy ograniczające dystrybutorom możliwość sprzedaży przez Internet. [informacja chroniona].
- (125) Prezes Urzędu ma na względzie, że dystrybutorzy uczestniczyli w kwestionowanych działaniach zarówno stosując się do ograniczania sprzedaży przez Internet jak również potencjalnego monitorowania działań innych dystrybutorów w tym zakresie. Niemniej, to Merida była inicjatorem ocenianego porozumienia,

²⁹ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt I NSK 10/18.

³⁰ Decyzja Prezesa Urzędu nr DOK 9/2012, decyzja Prezesa Urzędu nr DOK-13/2011 wraz z wyrokiem SOKiK z dnia 8 grudnia 2014 r., sygn. akt XVII AmA 94/12.

³¹ Decyzja Komisji z dnia 29 czerwca 2001 r., COMP/F-2/36.693 Volkswagen, decyzja Komisji z dnia 10 października 2001 r., COMP/36.264 Mercedes-Benz.

wprowadziła go w życie oraz pełniła rolę organizatora i strażnika jego funkcjonowania.

- (126) W związku z powyższym, w ocenie Prezesa Urzędu, zasadne było ukształtowanie zakresu podmiotowego niniejszego postępowania antymonopolowego poprzez postawienie zarzutów naruszenia przepisów u.o.k.k. i TFUE jedynie Meridzie tj. z pominięciem dystrybutorów, mimo ich uczestnictwa w porozumieniu. W ten sposób Prezes Urzędu uwzględnił decydującą rolę Meridy w powstaniu i funkcjonowaniu rozpatrywanego w niniejszej sprawie porozumienia. Z tego też względu decyzja kończąca postępowanie antymonopolowe jest skierowana do Meridy. W przypadkach porozumień wertykalnych możliwość skierowania decyzji jedynie do organizatora porozumienia nie zaś do wszystkich przedsiębiorców - uczestników porozumienia potwierdzona jest w świetle najnowszego orzecznictwa³².

Antykonkurencyjny cel lub skutek porozumienia

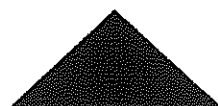
- (127) Zakazy określone w art. 101 TFUE oraz art. 6 u.o.k.k. dotyczą porozumień, które ze względu na swój cel lub skutek zapobiegają, ograniczają lub zakłócają konkurencję (prawo unijne) oraz eliminują, ograniczają lub naruszają konkurencję w inny sposób (prawo polskie). W powyższym kontekście należy stwierdzić, że zarówno unijny, jak i polski prawodawca przewidzieli dwie alternatywne formy naruszeń zakazu porozumień ograniczających konkurencję dotyczące porozumień zakazanych „ze względu na cel” i „ze względu na skutek”. Dolegliwość takich porozumień może przejawiać różny poziom.
- (128) W przypadku, gdy analiza wskazuje, że określone porozumienie ze względu na swój cel (przedmiot) zapobiegało, ograniczało lub zakłócało konkurencję, nie jest konieczne badanie skutków porozumienia³³. Tym samym, zakwalifikowanie danego porozumienia jako ograniczenia konkurencji ze względu na cel znacznie ogranicza zakres postępowania dowodowego, które musi przeprowadzić podmiot zarzucający naruszenie³⁴. Przy czym, ustalając, że konkretne porozumienie ograniczało konkurencję ze względu na cel należy wziąć pod uwagę jego prawny oraz gospodarczy kontekst³⁵. Uwzględnienia prawnego i gospodarczego kontekstu porozumienia nie należy jednak mylić z analizą wywieranych przez praktykę skutków lub prowadzeniem analizy właściwej dla stwierdzenia, że porozumienie

³²Tak m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2019 r., sygn. akt I NSK 10/18 oraz I NSK 11/18, z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. akt I NSK 1/19, z dnia 4 października 2017 r. sygn. akt. III SK 47/16

³³ Wyrok TSUE z dnia 11 września 2014 r. w sprawie C-67/13 P, *Groupement des cartes bancaires*, pkt 49.

³⁴ F. Wijckmans, F. Tuytschaver, A. Jurk[[informacja chroniona]]ka-Gomułka, M. Modzelewska de Raad, *Porozumienia dystrybucyjne w prawie konkurencji, Unia Europejska-Polska*, Wolters Kluwer 2018, s. 159.

³⁵ Wyrok TSUE z dnia 4 czerwca 2009 r. w sprawie C-8/08, *T-Mobile Netherlands*, pkt 31.

ogranicza konkurencję ze względu na skutek³⁶. Porozumienie, które ma charakter porozumienia ograniczającego konkurencję ze względu na cel, nie przestaje być nielegalne z tego względu, że w konkretnym przypadku nie pociągnęło za sobą szkód³⁷. Innymi słowy, jeżeli zostanie wykazane, że celem porozumienia jest ograniczenie konkurencji, to nie ma znaczenia, czy cel ten został osiągnięty³⁸.

- (129) Należy zatem stwierdzić, że w pierwszej kolejności zasadne jest określenie, czy porozumienie ograniczało konkurencję ze względu na cel. Dopiero w przypadku stwierdzenia, że porozumienie nie było porozumieniem ograniczającym konkurencję ze względu na cel, niezbędne staje się bowiem przeanalizowanie jego skutków. Podsumowując, jeżeli z zawartego porozumienia wynika jego antykonkurencyjny cel, to nie ma potrzeby badania skutków porozumienia³⁹. Tym samym, „w wypadku gdy udowodnione zostanie, że celem porozumienia jest ograniczenie konkurencji, nie zachodzi potrzeba określania rzeczywistych jego skutków”⁴⁰. Powyższe stanowisko zostało potwierdzone również w innym orzeczeniu Trybunału Sprawiedliwości, w którym stwierdzono, że „by dokonać oceny, czy porozumienie jest zakazane na mocy obecnego art. 101 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uwzględnienie jego konkretnych skutków jest zbędne, jeśli okazuje się, że ma ono na celu zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji wewnątrz wspólnego rynku”. Jak bowiem wskazał Trybunał Sprawiedliwości: „pewne formy zmywy między przedsiębiorstwami można uznać, z uwagi na sam ich charakter, za szkodliwe dla prawidłowego funkcjonowania normalnej konkurencji”⁴¹.

Antykonkurencyjny cel porozumienia

Ramy prawne

- (130) Dla określenia celu porozumienia podstawowe znaczenie ma jego obiektywny charakter (przedmiot porozumienia), a nie subiektywne wyobrażenia jego stron o zamiarach czy motywach działania.⁴²

Wyrok TSUE z dnia 4 czerwca 2009 r. w sprawie C-8/08, *T-Mobile Netherlands*, pkt 31. *caires*, pkt 81-83.

³⁷ Opinia Rzecznik Generalnej Kokott z dnia 19 lutego 2009 r. do sprawy C-8/08, *T-Mobile Netherlands*, pkt 45-47.

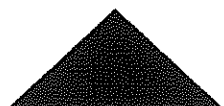
³⁸ Wyrok SOKiK z dnia 7 lipca 2004 r., sygn. XVII Ama 65/03.

³⁹ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. I NSK 1/19; Wyroki Sądu Apelacyjnego w Warszawie: z dnia 19 lipca 2007 r., sygn. VI ACa 767/06; z dnia 4 grudnia 2007 r., sygn.. VI ACa 848/07; z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn.. VI ACa 752/12.

⁴⁰ Wyrok TSUE z dnia 13 lipca 1966 r. w połączonych sprawach 56 i 58/64, *ConstenGrundig*. Podobnie w wyroku TSUE z dnia 30 czerwca 1966 r. w sprawie 56/65, *Société Technique Minière przeciwko Maschinenbau Ulm* oraz w wyroku TSUE z dnia 27 stycznia 1987 r. w sprawie 45/85, *Verband der Sachversicherer przeciwko Komisji*.

⁴¹ Wyrok TSUE z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie C-209/07, *Beef Industry Development and Barry Brothers*.

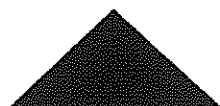
⁴² T. Skoczny (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz.*, komentarz do art. 6 u.o.k.k., baza internetowa Legalis.

- (131) Do kategorii porozumień, które ze względu na sam swój cel (przedmiot) ograniczają konkurencję, zaliczane są w szczególności porozumienia ograniczające konkurencję polegające m.in. na podziale rynków. Z samej natury porozumień polegających na podziale rynków wynika zatem ich antykonkurencyjny cel w postaci zapobieżenia, ograniczenia lub zakłócenia konkurencji.
- (132) Ocena wertykalnych porozumień dotyczących podziału rynków jako ograniczających konkurencję ze względu na cel, jest aktualna zarówno na gruncie polskiego, jak i unijnego prawa konkurencji⁴³.
- (133) Rozwijając powyższe, porozumienia pomiędzy producentami (dostawcami) a dystrybutorami produktów polegające na ograniczaniu kręgu odbiorców lub terytorium tj. tzw. podziale rynków, są zakazane „ze względu na cel”⁴⁴. Wynika to z faktu, że w efekcie zawartego porozumienia następuje wykreowanie rynku na którym funkcjonuje ograniczona na skutek zawartego porozumienia liczba konkurentów, co jest uderzeniem w podstawowe zasady konkurencji.
- (134) Należy wskazać, że do kategorii praktyk polegających na podziale rynku można zaliczyć ograniczenia w sprzedaży przez Internet, gdyż tego rodzaju praktyka ogranicza krąg odbiorców, którym dystrybutor może sprzedawać swoje towary.
- (135) Tym samym porozumienie prowadzące do całkowitego wyeliminowania możliwości sprzedaży przez Internet należy do kategorii porozumień polegających na podziale rynku, które zakazane są ze względu na cel, którym jest ograniczenie konkurencji pomiędzy dystrybutorami.
- (136) Na wagę tego rodzaju praktyki i jej szkodliwość dla konkurencji wskazuje w szczególności stanowisko Komisji Europejskiej.
- (137) Mianowicie zawiadomienie Komisji z dnia 10.05.2010 r. „Wytyczne w sprawie ograniczeń wertykalnych” SEK(2010)411 (Wytyczne z 2010 r.) wskazywało m.in. jakie porozumienia i w jakich okolicznościach mogły korzystać z wyłączenia z zakazu porozumień ograniczających konkurencję na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. (rozporządzenie z 2010 r.). Z pkt 52 ww. Wytycznych wynikało, że Internet jest skutecznym narzędziem umożliwiającym dotarcie do większej liczby klientów oraz innych grup klientów niż w przypadku tradycyjnych metod sprzedaży i z tego względu pewne ograniczenia dotyczące wykorzystania Internetu traktuje się jako ograniczenia dotyczące odsprzedaży. Stąd zasadniczo każdy dystrybutor musi mieć prawo

⁴³Tak m.in. wyroki Sądu Apelacyjnego z dnia 20 marca 2017 r. sygn. akt VI Aca 1227/15, z dnia 28 lipca 2015 r., sygn. akt VI Aca 1007/14, z dnia 18 lutego 2015 r., sygn. VI Aca 1719/13; jak również wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. akt. I NSK 1/19, z dnia 15 lutego 2019 r., sygn. akt I NSK 10/18, z dnia 15 lutego 2019 r., sygn. akt. I NSK 11/18, z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt. SK 44/13, z dnia 23 listopada 2011 r., sygn. akt. III SK 21/11, z dnia 23 listopada 2011 r., sygn. III SK 21/11, Wyrok TSUE z dnia 28 stycznia 1986 r. w sprawie 161/84, *Pronuptia*.

⁴⁴ Wytyczne Komisji *Guidance on restrictions of competition "by object" for the purpose of defining which agreements may benefit from the De Minimis Notice* z dnia 25 czerwca 2014 r., SWD(2014) 198 final, pkt. 198 final, pkt. 3.1.

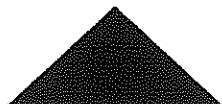
wykorzystywać Internet w celu sprzedaży produktów. Dalej w pkt 54 Wytycznych z 2010 r. Komisja uznała, że dostawca może zażądać od dystrybutorów, aby wykorzystywali platformy osób trzecich do dystrybucji towarów objętych porozumieniem jedynie zgodnie ze standardami i warunkami uzgodnionymi przez dostawcę i dystrybutorów.

- (138) W tym kontekście należy wskazać na wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z dnia 6 grudnia 2017 r. w sprawie dot. Coty Germany GmbH (sygn. akt C-230/16), [informacja chroniona]. Dalej w wyroku tym Trybunał stwierdził, że zakaz sprzedaży przez platformy osób trzecich ograniczał wprawdzie konkretną formę sprzedaży przez Internet, ale nie powodował całkowitego ograniczenia sprzedaży on-line. Dystrybutorzy mogli mianowicie sprzedawać poprzez własne autoryzowane strony, a także korzystać z wyszukiwarek on-line. Dlatego zdaniem Trybunału, postanowienie stosowane przez Coty Germany GmbH nie mogło zostać uznane za najpoważniejsze ograniczenie konkurencji⁴⁵. Z powyższego wynika, że w sprawach dotyczących ograniczeń w sprzedaży przez Internet, istotne jest, czy ograniczenia zmierzają do całkowitego zakazu sprzedaży towarów on-line.
- (139) [informacja chroniona]
- (140) Podsumowując, porozumienia dotyczące ograniczeń w sprzedaży przez Internet polegające na ograniczeniu sprzedaży przez strony własne dystrybutorów oraz platformy osób trzecich, jeśli prowadzą do istotnego lub nawet całkowitego ograniczenia sprzedaży przez Internet, nie podlegają wyłączeniu spod zakazu zawierania porozumień na podstawie powyżej opisanych regulacji tj. rozporządzenia oraz Wytycznych i mogą być uznane za praktykę polegającą na podziale rynku poprzez ograniczenie terytorium sprzedaży lub kręgu odbiorców i uznawane są za *hard-core restriction*, których samym już, obiektywnym, celem (przedmiotem) jest ograniczenie konkurencji⁴⁶.
- (141) Na marginesie można wskazać, że kwestia legalności ograniczeń w sprzedaży przez Internet, została doprecyzowana w „Wytycznych w sprawie ograniczeń wertykalnych”⁴⁷ (Wytyczne z 2022 r.) zatwierdzonych przez KE w dniu 10.05.2022 r. i obowiązujących od 30.06.2022 r., które zastąpiły Wytyczne z 2010 r. W pkt. 203 i dalszych Wytycznych z 2022 r. KE powołała się w nich na art. 4 lit. e rozporządzenia (UE) 2022/720 (rozporządzenie z 2022 r.), uznającego, że porozumienia polegające na uniemożliwianiu nabywcy lub jego klientom

⁴⁵ Internetowy Kwartalnik Antymonopolowy i Regulacyjny. Seria Antymonopolowa Nr 4 (8). Wyd. CARS. Str. 21-24

⁴⁶ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r., sygn. akt III SK 21/11, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt III SK 44/13, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt I NSK 10/18.

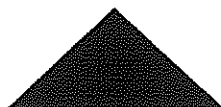
⁴⁷ COMMUNICATION FROM THE COMMISSION. Commission Notice. Guidelines on vertical restraints. Brussels, 30.06.2022 r. OJ C 248, 30.6.2022, p. 1–85.

skutecznego wykorzystywania Internetu do sprzedaży towarów objętych porozumieniem na określonym terytorium lub określonym klientom stanowi najpoważniejsze ograniczenie konkurencji. Z kolei w pkt. 208 Wytycznych z 2022 r., KE uznała, że ograniczenia dotyczące wykorzystywania określonych kanałów sprzedaży przez Internet, takich jak platformy handlowe lub narzucanie określonych standardów jakości dotyczących sprzedaży przez Internet mogą być objęte wyłączeniem przewidzianym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia z 2022 r. niezależnie od rodzaju systemu dystrybucji pod warunkiem, że nie mają pośrednio na celu uniemożliwiania nabywcy skutecznego wykorzystywania Internetu do sprzedaży towarów objętych porozumieniem. Również w pkt. 334 Wytycznych z 2022 r. KE uznała, że dostawca w celu ochrony swojego wizerunku może ograniczyć dystrybutorom korzystanie z platform internetowych, które nie spełniają standardów jakościowych.

Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

- (142) W analizowanej sprawie Prezes Urzędu uznał, że ustalenia pomiędzy Meridą a jej dystrybutorami w zakresie ograniczenia możliwości sprzedaży przez Internet miały za swój przedmiot (cel) zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji na rynku.
- (143) W niniejszej sprawie przedmiotem porozumienia zawartego pomiędzy Meridą a dystrybutorami były zapisy zawarte w [informacja chroniona] zacytowane w punkcie 22 niniejszej decyzji.
- (144) Z przytoczonych w ww. punkcie decyzji zapisów w [informacja chroniona] wynika, że [informacja chroniona].
- (145) Z powyższych zapisów wynika jednoznacznie, że dystrybutor posiadający sklep stacjonarny oraz prowadzący sprzedaż on-line, mógł na swojej stronie internetowej prezentować rowery Meridy, w tym zamieszczać zdjęcia i informacje o towarach oraz umożliwić składanie zamówień. Sposób płatności zależał od dystrybutora tj. mógł być dokonywany przy odbiorze towaru lub przelewem. Dystrybutor nie mógł natomiast wysyłać towaru do klientów. Klient mógł jedynie odebrać rower w stacjonarnym punkcie jego sprzedaży. Powyższe oznacza, iż klient poprzez stronę internetową dystrybutora, mógł tylko zamówić rower oraz ewentualnie dokonać płatności. Jednakże po odbiór roweru musiał udać się do stacjonarnego punktu handlowego. Powyższe ograniczenie powodowało, że prowadzona przez dystrybutorów sprzedaż nie posiadała jednej z najistotniejszych cech charakterystycznych takiej sprzedaży, którą jest możliwość dostarczenia zamówionego towaru klientowi.

- (146) Ponadto jak wynika z powyżej przytoczonych zapisów w [informacja chroniona] dystrybutorom została zakazana wszelka aktywność na platformach osób trzecich takich jak np. Allegro, Ebay, OLX, czyli zarówno prezentowania rowerów, jak również zbierania zamówień i ich realizacji za ich pośrednictwem.
- (147) Powyższe uregulowania tj. ograniczenie sprzedaży przez strony własne dystrybutorów oraz zakaz sprzedaży przez platformy osób trzecich, łącznie, powodowały faktycznie ograniczenie, a nawet zakaz sprzedaży rowerów marki Merida przez Internet. Z powyższego [informacja chroniona].
- (148) Podobne stanowisko zajął francuski organ ochrony konkurencji, który w jednej ze swoich decyzji uznał, że ograniczenia wprowadzone przez producenta polegające na tym, że sprzedaż przez Internet jest dozwolona tylko w sytuacji, gdy klient odbierze produkt osobiście, *de facto* zakazywały sprzedaży przez Internet i zostały uznane przez ten organ za *hard-core restriction*⁴⁸.
- (149) Ograniczanie sprzedaży rowerów przez Internet jest niekorzystne zarówno dla dystrybutorów, jak i konsumentów. Dystrybutorom została mianowicie całkowicie ograniczona możliwość sprzedaży tych towarów dla jak najszerszej grupy odbiorców. Konsumentom została natomiast ograniczona możliwość wyboru i zakupu przez Internet odpowiedniego dla nich roweru spośród szerokiej ilości ofert.
- (150) Należy mieć na uwadze, że konsumenci kupujący przez Internet, w większości przypadków nie są skłonni do odbioru towaru w sklepie stacjonarnym. Jest to spowodowane koniecznością udania się do sklepu stacjonarnego w celu osobistego odbioru towaru, który może być nawet w znacznej odległości od miejsca pobytu konsumenta oraz czasem, który na to należałoby przeznaczyć. Istotnym czynnikiem mogą być również znaczne koszty ponoszone przez konsumenta związane z udaniem się do sklepu po odbiór towaru i drogą powrotną. Czynniki te powodują, że nawet ewentualne korzyści ze znalezienia atrakcyjnej oferty w znacznej odległości od miejsca jego pobytu, nie zrównoważą uciążliwości udania się po osobisty odbiór towaru do sklepu stacjonarnego. Czynniki te są w szczególności istotne przy takich towarach, jak w tym przypadku rowery, których ceny [informacja chroniona], nie są znaczne i nie skłaniają konsumentów do podróży na duże odległości w celu ich odbioru.
- (151) Ponadto ograniczanie możliwości sprzedaży przez Internet powoduje w efekcie ograniczenie tzw. konkurencji wewnątrzmarkowej, poprzez zawężenie konkurencji do dystrybutorów usytuowanych w relatywnie niewielkich odległościach pomiędzy sobą i blisko miejsca zamieszkania konsumenta. W efekcie ogranicza to konkurencję do określonego terytorium, na którym może działać niewielu lub nawet tylko jeden dystrybutor. Ograniczenie konkurencji może z kolei powodować w sposób pośredni wzrost ceny danego towaru, powyżej poziomu

⁴⁸ Decyzja *Autorité de la concurrence* z dnia 24 października 2018 r. (nr dec. 18-D-23) dotycząca firmy *Stihl*

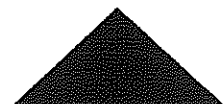
jaki byłby w warunkach nieograniczonej konkurencji. Dystrybutor pozbawiony mianowicie presji konkurencji cenowej ze strony innych podmiotów, nie będzie skłonny do obniżenia ceny towaru. W efekcie tego ceny danego towaru mogą być na poziomie wyższym, niż w przypadku nieograniczonej konkurencji.

- (152) Tym samym przedsiębiorca poprzez ograniczanie możliwości sprzedaży przez Internet może w sposób pośredni (tj. bez ustalania cen odsprzedaży) spowodować, że ceny na jego towary będą na wyższym poziomie niż byłyby w przypadku nieograniczonej konkurencji pomiędzy dystrybutorami.
- (153) Usprawiedliwieniem ograniczenia możliwości sprzedaży przez Internet tj. konieczność odbioru roweru w sklepie stacjonarnym, nie mogą być tylko względy bezpieczeństwa [informacja chroniona]. W żaden sposób nie umniejsza to renomy firmy, a nawet wpływa pozytywnie na jej postrzeganie przez klientów za szeroki zakres usług i elastyczne podejście do klienta.
- (154) Należy zauważyć, iż jak wynika z wyjaśnień Meridy złożonych w toku postępowania, [informacja chroniona].
- (155) Istotnym jest, iż rowery sprzedawane w sklepach stacjonarnych [informacja chroniona].
- (156) Względy bezpieczeństwa nie mogą być również usprawiedliwieniem do wprowadzenia ograniczeń w sprzedaży przez Internet. [informacja chroniona].
- (157) Potwierdza to, że zapis zawarty w [informacja chroniona] dotyczący ograniczeń w sprzedaży przez Internet tj. własne strony dystrybutorów oraz portale osób trzecich nie był uzasadniony i w praktyce całkowicie ograniczał dystrybutorom możliwość sprzedaży rowerów przez Internet i ograniczał tym samym konkurencję.
- (158) Reasumując, Prezes Urzędu uznał, że cel (przedmiot) porozumienia rozpatrywanego w niniejszej sprawie polegającego na ograniczaniu przez Meridę jej dystrybutorom możliwości sprzedaży rowerów przez Internet miał charakter ograniczający konkurencję. Stąd też nie jest konieczne badanie skutków tego porozumienia.

Porozumienie jednolite i ciągłe

Ramy prawne

- (159) Prezes Urzędu uznał, że porozumienie pomiędzy Meridą, a dystrybutorami było porozumieniem ciągłym i jednolitym. Koncepcja ta wypracowana została w prawie antymonopolowym Unii Europejskiej (ang. *single continuous infringement*) i zakłada ona, że w zмовach trwających wiele lat, w których różne uzgodnione praktyki i porozumienia stanowią część całego ciągu działań podejmowanych przez

przedsiębiorców w wykonaniu wspólnego celu w postaci ograniczenia konkurencji, uprawnione jest przyjęcie, iż stanowią one jedno, ciągłe naruszenie. Omawiane rozwiązanie pozwala na zgrupowanie wielu działań zmierzających do realizacji tego samego celu i potraktowanie ich jako przejawów funkcjonowania tego samego porozumienia⁴⁹.

- (160) W orzecznictwie wskazuje się, że istotną okolicznością dla ustalenia, czy naruszenie jest jednolite i ciągłe, czy też istnieje kilka odrębnych naruszeń jest wspólność celu, to jest wpływu na konkurencję na danym rynku produktowym.⁵⁰ Również okoliczność, że dany przedsiębiorca „opuszcza” porozumienie, a potem ponownie się do niego „przyłącza” nie oznacza, iż doszło do zawarcia kolejnego porozumienia o tym samym celu. Jak zostało wskazane w orzecznictwie unijnym „uznanie, że za każdym razem, gdy przedsiębiorstwo opuszcza lub przyłącza się do kartelu powstaje nowy odrębny kartel, który obejmuje pozostałe przedsiębiorstwa, jest sztuczne i nierealne. Ma to miejsce w szczególności wtedy, gdy kartel polega na zachowaniu dotyczącym tego samego rynku produktowego, mającym zasadniczo ten sam cel gospodarczy i antykonkurencyjny charakter oraz utrzymywanym przez długi okres przez grupę przedsiębiorstw”⁵¹.

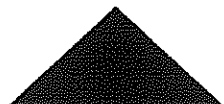
Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

- (161) Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, nie ulega wątpliwości, że analizowane porozumienie należy zakwalifikować jako porozumienie ciągłe i jednolite. Mianowicie Merida od 2014 r. do 2020 r. zamieszczała w [informacja chroniona] zapisy dotyczące ograniczania dystrybutorom możliwości sprzedaży przez Internet, [informacja chroniona]. Porozumienie to miało przez cały okres jego trwania jednolity antykonkurencyjny cel, tj. ograniczenie konkurencji pomiędzy dystrybutorami poprzez ograniczenie im możliwości sprzedaży przez Internet. Ponadto forma zawarcia porozumienia oraz jego funkcjonowania tj. przekazywania informacji dystrybutorom w tym zakresie były jednolite. Przy czym, zgodnie z ww. orzecznictwem, na ocenę porozumienia w sprawie jako jednolitego i ciągłego nie ma wpływu fakt, że [informacja chroniona].

⁴⁹ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 grudnia 1991 r. w sprawie T-6/89 *Enichem Anic SpA przeciwko Komisji*, pkt 204, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 5 stycznia 2017 r., sygn. akt 1057/15, Decyzja Komisji z dnia 26 maja 2004 r. nr COMP/C-3/37.980 *Souris/Topps*, wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie T-12/03 *Itochu Corp. v Commission*, wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie T-13/03 *Nintendo Co., Ltd and Nintendo of Europe GmbH v Commission*, wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie T-18/03 *CD-Contact Data GmbH v Commission*.

⁵⁰ Wyrok TSUE z dnia 8 lipca 1999 r. w sprawie C-49/92 *Commission v. Anic Partecipazioni*, wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 marca 2002 r. w sprawie T-9/99 *HFB v. Commission*.

⁵¹ *Ibidem*.

Czas trwania porozumienia

Ramy prawne

- (162) Zgodnie z art. 10 ust. 1 u.o.k.k. Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazów określonych w art. 6 u.o.k.k. lub art. 101 TFUE. Prezes Urzędu w takiej decyzji nakazuje zaniechanie stosowania praktyki naruszającej art. 6 u.o.k.k. lub w art. 101 TFUE, jeżeli do czasu wydania decyzji praktyka ta nie została zaprzestana (art. 10 ust. 2 u.o.k.k.). Zgodnie z art. 10 ust. 3 u.o.k.k. ciężar udowodnienia, że praktyka naruszająca zakazy, o których mowa w art. 6 u.o.k.k. lub art. 101 TFUE, została zaprzestana, spoczywa na przedsiębiorcy.

Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

- (163) Prezes Urzędu uznał w niniejszej sprawie, że oceniane porozumienie trwało od sezonu 2014/2015 do sezonu 2019/2020 tj. od 1 października 2014 r. do 7 października 2020 r. Mianowicie z poczynionych w niniejszym postępowaniu ustaleń wynika, że Merida począwszy od [informacja chroniona] obowiązujących na sezon 2014/2015 zamieszczała zapisy dotyczące ograniczania sprzedaży przez Internet tj. strony własne dystrybutorów oraz platformy osób trzecich, co praktycznie spowodowało zakaz sprzedaży rowerów przez Internet.
- (164) Jak wynika z przekazanych przez Meridę pismem z dnia 29.06.2021 r. informacji (dowód: karty od nr 309 do nr 314), w oparciu o wprowadzony do stosowania w październiku 2020 r. [informacja chroniona]. Jak wynika z przekazanych przez Meridę pismem z dnia 13.06.2022 r. informacji i dokumentów [informacja chroniona] zawarte w dniu 7 października 2020 r. (dowód karty od nr 407 do nr 418).
- (165) Jak wynika z wzoru [informacja chroniona] (omówionego na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji) oraz [informacja chroniona], nie zawierają ocenianych w niniejszym postępowaniu ograniczeń dla dystrybutorów w sprzedaży przez strony własne dystrybutorów. W [informacja chroniona] pozostał jedynie zapis dotyczący ograniczeń w sprzedaży za pośrednictwem platform osób trzecich.
- (166) W analizowanej sprawie dystrybutorzy od 7 października 2020 r. [informacja chroniona] mogą sprzedawać rowery Meridy poprzez własne strony internetowe. Oznacza to, że wprowadzone w dniu 7 października 2020 r. rozwiązania nie zakazują dystrybutorom całkowicie sprzedaży przez Internet.

- (167) Tym samym w świetle powyższego należy uznać, iż z dniem 7 października 2020 r. Merida zaniechała stosowania praktyki ograniczającej konkurencję polegającej na ograniczaniu dystrybutorom całkowitej możliwości sprzedaży rowerów przez Internet.
- (168) Mając powyższe na uwadze Prezes Urzędu stwierdził, że Merida uczestniczyła w naruszeniu art. 6 u.o.k.k oraz art. 101 TFUE od 1 października 2014 r. do 7 października 2020 r., czyli ponad 6 lat, przy czym zgodnie z art. 10 ust. 3 u.o.k.k. ciężar dowiedzenia zaprzestania udziału w naruszeniu spoczywał na stronie tego postępowania.
- (169) W tym miejscu decyzji Prezes Urzędu pragnie również odnieść się do twierdzenia Meridy, iż postępowanie w tej sprawie zostało wszczęte z naruszeniem art. 93 u.o.k.k. Prezes Urzędu nie zgadza się z tym twierdzeniem Meridy wyrażonym w ustosunkowaniu się do SUZ, iż niniejsze postępowanie wszczęte 1 marca 2021 r. zostało zainicjowane po upływie terminu w jakim mogło zostać wszczęte i tym samym powinno zostać umorzone.
- (170) Właściwe jest twierdzenie Meridy, iż zgodnie aktualnym brzmieniem art. 93 u.o.k.k nie wszczyna się postępowania w sprawie praktyk ograniczających konkurencję, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, upłynęło 5 lat. Przepis ten został zmieniony nowelizacją z dnia 10 czerwca 2014 r.⁵² (ustawa nowelizująca) obowiązującą od dnia 17 stycznia 2015 r. Przed wspomnianą nowelizacją, art. 93 u.o.k.k. przewidywał, że nie wszczyna się postępowania w sprawie praktyk ograniczających konkurencję, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, upłynął rok. Ponadto art. 5 ustawy nowelizującej przewidywał, że do praktyk ograniczających konkurencję zaniechanych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, stosuje się art. 93 u.o.k.k. w brzmieniu dotychczasowym tj. przewidującym roczny okres przedawnienia liczony od końca roku zaniechania praktyki.
- (171) W analizowanej sprawie Prezes Urzędu nie zgadza się jednakże z twierdzeniem Meridy, iż kwestionowana przez niego praktyka została zaniechana w 2014 r. tj. z chwilą wprowadzenia do stosowania [informacja chroniona] zawierające zapisy dotyczące sprzedaży internetowej oraz z twierdzeniem spółki, że do okresu wszczęcia postępowania w tej sprawie znajduje zastosowanie art. 93 u.o.k.k obowiązujący do 17 stycznia 2015 r., czyli przewidujący możliwość wszczęcia postępowania tylko do końca roku, w którym zaniechano praktyki upłynął rok, a w konsekwencji z przyjęciem, że postępowanie w tej sprawie zostało wszczęte po upływie okresu przedawnienia.

---

⁵² Ustawa z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2014 r. poz. 945).

- (172) W pierwszej kolejności należy wskazać, że Merida w swoim wywodzie pomija całkowicie kwestię, którą przedstawił Prezes Urzędu w SUZ oraz powyżej w niniejszej decyzji, dotyczącą tego, że analizowane porozumienie było porozumieniem jednolitym, ciągłym trwającym od 2014 r. do 2020 r. Na takie stanowisko Prezesa Urzędu miała wpływ przede wszystkim okoliczność, iż Merida w ww. latach, co roku, na poszczególne sezony wprowadzała do stosowania [informacja chroniona]. Uzasadnia to zdaniem Prezesa Urzędu, w sposób niebudzący wątpliwości, że było to porozumienie jednolite i ciągłe.
- (173) Należy podkreślić, że kolejne [informacja chroniona] tj. obowiązujące od sezonu 2015/2016 do sezonu 2020/2021 zawierały takie same, jak w z sezonie 2014/2015 zapisy dotyczące sprzedaży internetowej, czyli praktyka dotycząca ograniczenia sprzedaży internetowej była również stosowana po wejściu w życie ustawy nowelizującej, zgodnie z którą art. 93 u.o.k.k. w obecnym brzmieniu, przewiduje 5-letni okres przedawnienia praktyki od końca roku w którym zaprzestano jej stosowania.
- (174) Po drugie jak uzasadnił to obszernie Prezes Urzędu na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji analizowane porozumienie zostało zakwalifikowane jako naruszające art. 6 ust. 1 pkt 3 u.o.k.k. oraz art. 101 c ust. 1 lit. c TFUE, które jest zakazane jeżeli jego celem lub skutkiem jest naruszenie konkurencji. Tym samym tego rodzaju porozumienia zakazane są nawet jeśli tylko ich celem jest ograniczenie konkurencji.
- (175) W kontekście powyższych wyjaśnień Prezes Urzędu pragnie się również odnieść do twierdzenia Meridy, zgodnie z którym z uwagi na to, że kwestionowane porozumienie było zakazane tylko ze względu na cel i nie było stosowane w praktyce, datę od której należy liczyć okres przedawnienia liczy się od dnia zawarcia porozumienia tj. wprowadzenia do stosowania [informacja chroniona] obowiązujących od sezonu 2014/2015. Merida swoje stanowisko opiera na wyroku Sądu Najwyższego (SN) z dnia 10 czerwca 2020 r. (sygn. akt I NSK 19/19)⁵³. W wyroku tym SN zajął stanowisko, że w przypadku porozumienia zakazanego ze względu na cel, które nie było wykonywane w praktyce, termin rozpoczęcia biegu jego przedawnienia rozpoczyna się w chwilę zawarcia porozumienia. Jednakże w dalszej treści tego wyroku SN uznał, że w sprawie, której dotyczył ww. wyrok, porozumienie to trwało tylko jeden sezon i nie było kontynuowane w dalszych okresach. Dalej SN stwierdził, że strony porozumienia nie podejmowały po tym jednym sezonie żadnych działań, które mogłyby świadczyć o woli jego kontynuacji w dalszych okresach. Dlatego też SN uznał w tamtej sprawie, że nie można uznać, iż strony porozumienia odnawiały porozumienie w kolejnych okresach i go kontynuowały, a w konsekwencji, że było to porozumienie jednolite i ciągłe.

---

⁵³ Zdaniem Prezesa Urzędu, Merida w piśmie ustosunkowującym się do SUZ mylnie podała sygnaturę wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2020 r. jako I NSK 19/1.

- (176) Natomiast w niniejszej sprawie, jak wykazano to powyżej, z uwagi na wprowadzanie przez Meridę w latach 2014-2020, co roku [informacja chroniona] zawierających takie same uregulowania dotyczące sprzedaży internetowej rowerów, [informacja chroniona]. Pozwala to na przyjęcie, że było to jedno, ciągle porozumienie, corocznie odnawiane i kontynuowane, którego celem było ograniczenie konkurencji pomiędzy dystrybutorami. Dlatego też powołany przez Meridę ww. wyrok SN, utwierdza Prezesa Urzędu w przekonaniu o braku zasadności twierdzenia spółki, że postępowanie w tej sprawie zostało wszczęte po upływie okresu przedawnienia.

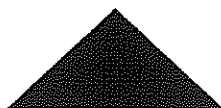
Wyłączenia spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję

Ramy prawne

- (177) Dla stwierdzenia naruszenia zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 3 u.o.k.k. oraz 101 ust. 1 lit c TFUE konieczne jest wykazanie, że porozumienie nie podlega wyłączeniu spod zakazu porozumień ograniczających na podstawie przepisów wyłączających zakaz zawierania danego porozumienia tj.:
- a) zastosowania reguły *de minimis*, która określona została w art. 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w pkt 8 lit. b Zawiadomienia Komisji w sprawie porozumień o mniejszym znaczeniu, które nie ograniczają odczuwalnie konkurencji na mocy art. 101 TFUE (Dz. Urz. UE 2014/C 291/01; dalej: „Zawiadomienie de minimis”);
  - b) spełniania warunków wyłączenia grupowego spod zakazów określonych w art. 6 ustawy oraz w art. 101 ust. 1 TFUE;
  - c) indywidualnego spełniania przez porozumienie przesłanek, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy oraz w art. 101 ust. 3 TFUE.

Reguła *de minimis*

- (178) Zgodnie z art. 7 u.o.k.k., zakaz zawierania porozumień ograniczających konkurencję nie znajduje zastosowania w przypadku niewielkiego udziału przedsiębiorców w rynku. W odniesieniu do porozumień zawieranych między przedsiębiorcami, którzy nie są konkurentami (wertykalnych), powyższe ma miejsce, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2 u.o.k.k., jeżeli udział żadnego z nich w rynku właściwym, którego dotyczy porozumienie, nie przekracza 10%. Od powyższej reguły ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów przewiduje określone odstępstwa. Zgodnie z art. 7 ust. 3 u.o.k.k. wskazane powyżej

wyłączenie *de minimis* nie ma zastosowania w przypadku porozumień, o których mowa, między innymi, w art. 6 ust. 1 pkt 3 u.o.k.k., tj. praktyki polegającej na podziale rynków.

- (179) W prawie unijnym kwestii porozumień bagatelnych dotyczy zawiadomienie Komisji w sprawie porozumień o mniejszym znaczeniu, które nie ograniczają odczuwalnie konkurencji na mocy art. 101 TFUE (Dz. Urz. UE C 291 z 30.08.2014 r, s. 1-4). Zgodnie z pkt 8 lit. b Zawiadomienia, porozumienia między przedsiębiorcami, które mogą mieć wpływ na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi, nie ograniczają odczuwalnie konkurencji w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE, jeżeli udział każdej ze stron porozumienia w rynku nie przekracza 15% na żadnym z rynków właściwych, których dotyczy porozumienie, o ile jest ono zawierane między przedsiębiorstwami, które nie są rzeczywistymi ani potencjalnymi konkurentami na żadnym z tych rynków. Ponadto Komisja w Zawiadomieniu (w pkt 2) wskazała, że nie przyzna ochrony wynikającej z wyłączeń *de minimis* porozumieniom, których celem jest zapobieganie, ograniczanie lub zakłócanie konkurencji na rynku wewnętrznym. Za takie porozumienie - zakazane ze względu na cel - uznawane jest zgodnie z pkt 13 c ww. Zawiadomienia, porozumienie dotyczące podziału rynków⁵⁴ tj. ograniczenie terytorium sprzedaży lub kręgu odbiorców, które jest również uznawane za *hardcore restriction*⁵⁵.

Wyłączenie grupowe

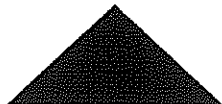
- (180) W kwestii grupowych wyłączeń spod zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję, w świetle aktualnie obowiązującego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 marca 2011 r. w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję (t.j. Dz.U. 2014 poz. 1012, dalej: „Rozporządzenie w sprawie wyłączeń grupowych”), w myśl § 11 pkt 2 Rozporządzenia, co do zasady zakazane są porozumienia, które mają na celu lub skutkują ograniczeniem terytorium lub kręgu klientów, na którym lub którym dystrybutor może sprzedawać towary objęte porozumieniem z wyjątkiem ograniczenia :
- a) lokalu lub terenu, na którym nabywca prowadzi działalność,
  - b) aktywnej sprzedaży do określonego terytorium lub określonej grupy klientów zastrzeżonych dla dostawcy lub przydzielonych przez dostawcę innemu nabywcy, jeżeli ograniczenia te nie utrudniają klientom nabywcy sprzedaży towarów objętych porozumieniem wertykalnym,

⁵⁴ Wytyczne Komisji Guidance on restrictions of competition "by object" for the purpose of defining which agreements may benefit from the De Minimis Notice z dnia 25 czerwca 2014 r., SWD (2014) 198 final, pkt. 3.4.
⁵⁵ J.w. pkt 3.1.

- c) sprzedaży ostatecznym użytkownikom przez dystrybutora hurtowego,
- d) dystrybutorom działającym w systemie dystrybucji selektywnej odsprzedaży towarów objętych porozumieniem wertykalnym dystrybutorom nienależącym do tego systemu, na terytorium, na którym dostawca prowadzi działalność lub podjął działania świadczące o tym, że zamierza prowadzić działalność w tym systemie,
- e) prawa nabywcy do odsprzedaży komponentów objętych porozumieniem wertykalnym innym przedsiębiorcom, którzy używaliby ich do produkcji towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty towarów sprzedawanych przez dostawcę.
- (181) Przez aktywną sprzedaż należy rozumieć zgodnie z § 3 pkt 15 Rozporządzenia, aktywne działania sprzedawcy podejmowane w celu zwiększenia sprzedaży lub pozyskania nowych klientów, polegające w szczególności na prowadzeniu działań reklamowych lub promocyjnych, tworzeniu oddziałów lub organizowaniu centrów dystrybucji na określonym terytorium.
- (182) Jednakże ograniczanie, czy też zakaz sprzedaży przez Internet, ma co do zasady cechy sprzedaży biernej, chociaż może być wsparty przez formy sprzedaży aktywnej poprzez np. reklamę skierowaną do ogółu odbiorców, jak też ukierunkowaną do określonej grupy odbiorców lub też terytorium. Tym samym ewentualne ograniczenie dystrybutorom sprzedaży przez Internet nie mieści się w zdefiniowanej w ww. Rozporządzeniu sprzedaży aktywnej, gdyż ograniczenia te dotyczą jedynie określonego kanału sprzedaży rowerów skierowanego do ogółu klientów, a nie do określonej ich grupy lub terytorium. Tym samym wyłączenia spod zakazu zawierania niedozwolonych porozumień wertykalnych, o jakich mowa w § 11 pkt 2b Rozporządzenia, jak i pozostałe jego zapisy, nie znajdują zastosowania w ograniczaniu przez przedsiębiorcę dystrybutorom możliwości sprzedaży przez Internet.
- (183) Podobnie, na podstawie rozporządzenia Komisji nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 TFUE do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych⁵⁶, wyłączenie spod zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję nie ma zastosowania do porozumień wertykalnych, które bezpośrednio lub pośrednio, oddzielnie lub w połączeniu z innymi czynnikami mają na celu np. ograniczenie kręgu klientów którym dystrybutor może odsprzedawać produkty objęte porozumieniem (art. 4 ww. rozporządzenia). Do oceny powyższego wyłączenia, zastosowanie znajdują analogiczne przesłanki, jak do zastosowania Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

---

⁵⁶ Rozporządzenie Komisji nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych; Dz. Urz. UE 2010 /L 102/1, str. 1-7.

z dnia 30 marca 2011 r., których przedstawiona powyżej ocena pozostaje aktualna do oceny braku wyłączenia na podstawie rozporządzenia Komisji nr 330/2010.

- (184) Na marginesie wskazać należy, że również w świetle obowiązującego od 1 czerwca 2022 r. Rozporządzenia Komisji (UE) 2022/720 z dnia 10 maja 2022 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.Urz. UE L 134/4), wyłączenie spod zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję nie ma zastosowania do porozumień wertykalnych, które bezpośrednio lub pośrednio, oddzielnie lub w połączeniu z innymi czynnikami mają na celu np. ograniczenie kręgu klientów którym dystrybutor może odsprzedawać produkty objęte porozumieniem (art. 4 ww. rozporządzenia).

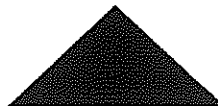
Wyłączenie indywidualne

- (185) Odnosząc się do możliwości zastosowania indywidualnego wyłączenia spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję należy wskazać, że zgodnie z art. 8 ust 1 u.o.k.k. zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 u.o.k.k., nie stosuje się do porozumień, które jednocześnie: przyczyniają się do polepszenia produkcji, dystrybucji towarów lub do postępu technicznego lub gospodarczego; zapewniają nabywcy lub użytkownikowi odpowiednią część wynikających z porozumień korzyści; nie nakładają na zainteresowanych przedsiębiorców ograniczeń, które nie są niezbędne do osiągnięcia tych celów; nie stwarzają tym przedsiębiorcom możliwości wyeliminowania konkurencji na rynku właściwym w zakresie znacznej części określonych towarów. Analogiczne przesłanki przewiduje art. 101 ust. 3 TFUE. Ciężar dowodowy wykazania spełnienia warunków indywidualnego wyłączenia spod zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję, o których mowa w art. 8 ust. 1 u.o.k.k. oraz w art. 101 ust. 3 TFUE, spoczywa na przedsiębiorcy.

Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

Reguła *de minimis*

- (186) Prezes Urzędu uznał, że porozumienie ograniczające konkurencję zawarte przez spółkę z jej dystrybutorami rowerów marki Merida nie spełnia warunków wyłączenia *de minimis*, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 u.o.k.k. oraz w pkt 8 lit. b, pkt 2 oraz pkt 13 c Zawiadomienia. Porozumienie zawarte przez Meridę z

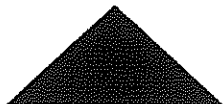

jej dystrybutorami było bowiem zakazany ze względu na cel porozumieniem polegającym na podziale rynków, w związku z czym w świetle przywołanych powyżej regulacji opisanych w pkt. 178 oraz pkt. 179 niniejszej decyzji, nie może być wobec niego zastosowane wyłączenie spod zakazu określonego w art. 6. ust. 1 u.o.k.k. ani w art. 101 ust. 1 lit. c TFUE na podstawie ww. wyłączeń *de minimis*.

Wyłączenie grupowe

- (187) Ograniczenie, czy też zakaz sprzedaży przez Internet w ogóle lub przez internetowe portale aukcyjne, czy też zamieszczanie towarów w porównywarkach cenowych ma co do zasady cechy sprzedaży biernej, chociaż może mieć również cechy formy sprzedaży aktywnej (czynnej) poprzez np. reklamę skierowaną do ogółu odbiorców, jak też ukierunkowaną do określonej grupy odbiorców lub też terytorium.
- (188) Ewentualne ograniczenie dystrybutorom sprzedaży przez Internet nie mieści się jednak w tak rozumianej sprzedaży aktywnej (czynnej), gdyż ograniczenia te dotyczą jedynie określonego kanału sprzedaży rowerów skierowanego do ogółu klientów, a nie do określonej ich grupy lub terytorium.
- (189) Tym samym wyłączenia spod zakazu zawierania niedozwolonych porozumień wertykalnych, o jakich mowa w § 11 pkt 2b Rozporządzenia, jak i pozostałe jego zapisy, nie znajdują zastosowania w ograniczaniu przez przedsiębiorcę dystrybutorom całkowitej możliwości sprzedaży przez Internet.
- (190) Do oceny, czy analizowane porozumienie może podlegać wyłączeniu na podstawie rozporządzenia Komisji nr 330/2010 zastosowanie znajdują analogiczne przesłanki, jak do zastosowania Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 30 marca 2011 r. Dlatego też przedstawiona powyżej ocena pozostaje aktualna do oceny braku wyłączenia porozumienia spod zakazu zawierania porozumień na podstawie ww. rozporządzenia Komisji.
- (191) Mając na względzie fakt, że porozumienie w niniejszej sprawie dotyczyło ograniczenia sprzedaży przez Internet powodującego podział rynku, należy stwierdzić, że nie mogło ono skorzystać z wyłączeń spod zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 marca 2011 r. w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję, w rozporządzeniu Komisji nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 TFUE do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych.

Indywidualne wyłączenie

- (192) Odnosząc się do kwestii możliwości zastosowania wyłączenia indywidualnego spod zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję tak w świetle krajowych, jak i unijnych przepisów, należy wskazać, że w niniejszej sprawie Merida w toku postępowania nie udowodniła, że porozumienie spełnia przesłanki, o których mowa we wskazanych powyżej przepisach.
- (193) Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że zawarte przez Meridę porozumienie nie podlega wyłączeniu spod zakazu zawierania porozumień, tak w rozumieniu krajowych, jak i europejskich przepisów zakazujących zawierania tego rodzaju porozumień i może podlegać ocenie w świetle art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy oraz art. 101 ust. 1 lit. c TFUE.

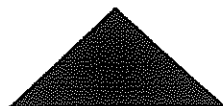
Ustosunkowanie się do wniosku Meridy o wydanie decyzji na podstawie art. 12 u.o.k.k.

Ramy prawne

- (194) Zgodnie z art. 12 u.o.k.k. jeśli w toku postępowania antymonopolowego zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, że zostały naruszone zakazy, o których mowa w art. 6 u.o.k.k. lub art. 101 TFUE, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tych zakazów, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań w celu zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. Wydanie takiej decyzji jest możliwe również w przypadku, gdy przedsiębiorca zaprzestał naruszania tych zakazów i zobowiąże się do usunięcia skutków naruszenia. Przy czym każda sprawa oceniana jest indywidualnie.

Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

- (195) Jak wskazano to na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji, Merida po wszczęciu postępowania antymonopolowego wyjaśniła, że zaniechała stosowania zarzucanej przez Prezesa Urzędu praktyki oraz zobowiązała się do podjęcia

opisanych wcześniej działań mających na celu usunięcie skutków zarzucanej praktyki.

(196) Po dokonaniu przez Prezesa Urzędu analizy złożonych przez Meridę zobowiązań, uznano za niezasadne wydanie w tej sprawie decyzji na podstawie art. 12 u.o.k.k. z uwagi na poniższe przestanki:

a) zgodnie z dotychczasowym stanowiskiem Prezesa Urzędu⁵⁷, decyzje zobowiązujące nie znajdują zastosowania do najcięższych naruszeń prawa, do których zalicza się porozumienie polegające na podziale rynku, czyli praktykę, o jakiej mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 u.o.k.k. Porozumienia tego rodzaju zakazane są nie tylko jeśli ich skutkiem, ale i celem jest naruszenie konkurencji;

b) praktyka została przez Meridę zaniechana. Tym samym Prezes Urzędu nie może zobowiązać jej do zaniechania praktyki;

natomiast

c) [informacja chroniona].

(197) Z powyższych względów Prezes Urzędu uznał wydanie w tej sprawie decyzji na podstawie art. 12 u.o.k.k. za niecelowe.

(198) Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

Kara pieniężna

Ramy prawne

(199) Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 1 u.o.k.k. Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6 u.o.k.k., w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i art. 8 u.o.k.k.

(200) Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 2 u.o.k.k. karę w tej samej maksymalnej wysokości Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, który naruszył art. 101 TFUE.

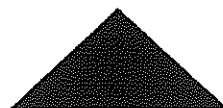
(201) Pojęcie „obrotu” zostało sprecyzowane w art. 106 ust. 3 pkt 1, 2 i 3 u.o.k.k., zgodnie z którym: obrót oblicza się jako sumę: 1) przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat - w przypadku przedsiębiorcy sporządzającego taki

⁵⁷ „Wyjaśnienia w sprawie wydawania decyzji zobowiązującej w sprawie praktyk ograniczających konkurencję oraz praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów”. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Warszawa 2015 r. www.uokik.gov.pl.

rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości; 2) przychodów wykazanych w rocznym sprawozdaniu finansowym równoważnym do rachunku zysków i strat sporządzanym na podstawie przepisów o rachunkowości lub w innym dokumencie podsumowującym przychody w roku obrotowym, w tym w sprawozdaniu z wykonania budżetu - w przypadku przedsiębiorcy, który nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości; 3) udokumentowanych przychodów uzyskanych w roku obrotowym w szczególności ze sprzedaży produktów, towarów lub materiałów, przychodów finansowych oraz przychodów z działalności realizowanej na podstawie statutu lub innego dokumentu określającego zakres działalności przedsiębiorcy, a także wartości uzyskanych przez przedsiębiorcę dotacji przedmiotowych - w przypadku braku dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2.

- (202) Wymierzając kary Prezes Urzędu posługuje się również zasadami określonymi w wydanych zgodnie z art. 31a u.o.k.k., „Wyjaśnieniach dotyczących ustalania wysokości kar pieniężnych dla przedsiębiorców w sprawach związanych z naruszeniem zakazu praktyk ograniczających konkurencję” z kwietnia 2021 r. (dalej: „Wyjaśnienia”)⁵⁸.
- (203) Przedstawiona w ww. Wyjaśnieniach metodyka ustalania kary została oparta na normatywnych przesłankach określania kar i dotychczasowym dorobku orzecznictwa w sprawach antymonopolowych. Zgodnie z pkt 2 przedmiotowych Wyjaśnień „podstawą obliczenia wysokości kary pieniężnej jest obrót ustalony zgodnie z art. 106 ust. 3 i nast. u.o.k.k. za ostatni rok, w którym stosowana była praktyka ograniczająca konkurencję”.
- (204) W związku z powyższym, kara nałożona w niniejszej sprawie została określona w oparciu o obrót Meridy z ostatniego roku stosowania praktyki, tj. w roku obrotowym trwającym od 1 października 2020 r. do 30 września 2021 r., który wyniósł 82.334.323,98 PLN (dowód: rachunek zysków i strat Meridy na 30.09.2021 r.; karta nr 403).
- (205) Natomiast przy określaniu maksymalnej możliwej wysokości nakładanej kary pieniężnej, Prezes Urzędu wziął pod uwagę wysokość obrotu osiągniętego przez Meridę w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, tj. w roku obrotowym trwającym od 1 października 2021 r. do 30 września 2022 r. który wyniósł [informacja chroniona] (dowód: rachunek zysków i strat Meridy na 30.09.2022 r.; karta nr 613). Tym samym maksymalny wymiar kary w niniejszej sprawie w rozumieniu art. 106 ust. 1 u.o.k.k. mógł wynieść [informacja chroniona], co stanowi 10% obrotu osiągniętego przez Meridę w roku obrotowym zakończonym 30 września 2022 r.
- (206) Stosownie do art. 111 ust. 1 pkt 1 u.o.k.k. Prezes Urzędu, ustalając wysokość nakładanych kar pieniężnych, uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia

⁵⁸dostępne na: https://www.uokik.gov.pl/wyjasnienia_i_wytyczne.php

przepisów u.o.k.k. oraz uprzednie naruszenie jej przepisów. Uwzględnia również okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury porozumienia, działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia oraz specyfiki rynku.

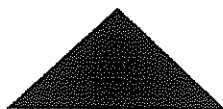
- (207) Ponadto zgodnie z art. 111 ust. 2 - ust. 4 u.o.k.k. Prezes Urzędu bierze pod uwagę przy wymierzaniu kar pieniężnych okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie, w szczególności wskazane w ww. przepisach.
- (208) Prezes Urzędu uwzględnił również, że nałożona kara pieniężna powinna pełnić funkcję represyjną (tj. stanowić dolegliwość za naruszenie przepisów u.o.k.k. oraz TFUE), ale także prewencyjną (tj. odstraszać przed dokonaniem podobnych naruszeń w przyszłości).

Zastosowanie prawa w niniejszej sprawie

- (209) Prezes Urzędu uznał za zasadne nałożenie na Meridę kary pieniężnej za naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 3 u.o.k.k. oraz art. art. 101 ust. 1 lit c TFUE tj. zawarcie niedozwolonego porozumienia polegającego na podziale rynku, które stwierdzono w punkcie I sentencji niniejszej decyzji, które jest uważane za jedno z najpoważniejszych naruszeń reguł konkurencji i z tych względów uznaje za konieczne nałożenie kary pieniężnej.

Umyślność

- (210) Rozstrzygnięcie w przedmiocie nałożenia przez Prezesa Urzędu, na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie zakazów określonych w art. 6 u.o.k.k. lub w art. 101 TFUE ma fakultatywny charakter, przy czym możliwość nałożenia na przedsiębiorcę tej kary wymaga stwierdzenia, że naruszenie zakazów określonych w ww. przepisach ustawy było „co najmniej nieumyślne”.
- (211) Prezes Urzędu uwzględnił, że Merida posiadała odpowiednie rozeznanie rynkowe - wynikające zarówno ze skali swojej działalności, jak i okresu prowadzenia działalności gospodarczej - dla należytego rozpoznania podejmowanych przez siebie działań. Należy wskazać, że Merida jest profesjonalnym uczestnikiem obrotu rynkowego, który powinien posiadać wiedzę umożliwiającą rozpoznanie swoich działań jako mogących ograniczać konkurencję. Prezes Urzędu stwierdził, że zawarcie przez Meridę z dystrybutorami niedozwolonego porozumienia polegającego na podziale rynku ze względu na sam swój cel zmierzało do

zaburzenia konkurencji i spółka jako profesjonalny uczestnik obrotu powinna mieć tego świadomość.

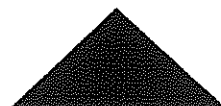
- (212) Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, należy uznać, że przedsiębiorcy będący profesjonalnymi uczestnikami obrotu rynkowego mają możliwość prawidłowego określenia ryzyka prawnego przy podejmowaniu określonych decyzji biznesowych⁵⁹. Istotne znaczenie ma także stanowisko Sądu Okręgowego w Warszawie, który przyjął, że nie jest możliwe, aby przedsiębiorca o znacznej renomie i długim okresie funkcjonowania na rynku nie zdawał sobie sprawy ze swoich czynności⁶⁰.
- (213) W kontekście powyższego należy także wskazać, że naruszenie, którego dopuściła się Merida, dotyczy praktyki nazwanej, określonej wprost w ustawowym katalogu praktyk zakazanych, a zatem należy do najbardziej typowych i najbardziej ewidentnych naruszeń prawa konkurencji. Merida organizując system dystrybucji swoich produktów świadomie dążyła do ograniczenia konkurencji na poziomie detalicznej odsprzedaży tych produktów.

Stopień naruszenia przepisów

- (214) Prezes Urzędu ustalił wymiar kary pieniężnej w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę w pierwszej kolejności stopień naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz TFUE. Tym samym dokonując oceny stopnia naruszenia Prezes Urzędu wziął pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia przepisów krajowego i europejskiego prawa konkurencji oraz możliwej ewentualnej szkody dla rynku, płynącej z naruszenia przepisów dla konkurencji i konsumentów.
- (215) Na potrzeby oceny natury naruszenia Prezes Urzędu wyróżnia:
- a) naruszenia bardzo poważne, do których należy zaliczyć przede wszystkim szczególnie szkodliwe horyzontalne ograniczenia konkurencji, jak również przypadki nadużywania pozycji dominującej mające na celu lub prowadzące do eliminacji konkurencji na rynku;
  - b) naruszenia poważne, do których należy zaliczyć przede wszystkim porozumienia horyzontalne niezaliczane do najpoważniejszych naruszeń, porozumienia wertykalne wpływające na cenę lub ograniczania możliwości sprzedaży pasywnej, przypadki nadużywania pozycji dominującej mające na celu lub prowadzące do istotnego ograniczenia konkurencji lub dotkliwej eksploatacji kontrahentów lub konsumentów;

⁵⁹ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt III SK 45/10.

⁶⁰ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 11 kwietnia 2011 r., sygn. akt XVII AmA 62/08.

c) naruszenia mniej poważne przez które Prezes Urzędu rozumie naruszenia art. 6 u.o.k.k. lub art. 101 TFUE, a także art. 9 u.o.k.k. lub art. 102 TFUE inne niż bardzo poważne i poważne.

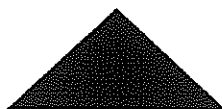
- (216) Prezes Urzędu uznał naruszenie opisane w punkcie I sentencji niniejszej decyzji za poważne naruszenie polskich i unijnych reguł konkurencji. Powyższe wynika z faktu, że naruszenie, które stwierdził Prezes Urzędu w punkcie I decyzji, polegało na podziale rynku tj. należało do kategorii porozumień niepodlegających wyłączeniom spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję na podstawie obowiązujących przepisów. Ponadto stanowi ono porozumienie, które ogranicza konkurencję ze względu na sam swój cel (z samej swojej natury). Przy porozumieniach wertykalnych sklasyfikowanych jako naruszenia poważne kwoty wyjściowe kary określone są w przedziale od 0,2% jednak mniej niż 1% obrotu w ostatnim roku stosowania praktyki. [informacja chroniona] z uwzględnieniem, iż zawarte porozumienie należy do poważnego naruszenia polskich i unijnych reguł konkurencji.

Tabela nr 1. Pierwszy etap obliczenia wysokości kary

Podmiot	Wymiar kary (ustalony na podstawie % obrotu w roku obrotowym zakończonym 30 września 2021 r.)	
	Natura naruszenia	Kwota wyjściowa kary (w zł)
Merida	poważne	411.671,62 PLN ([informacja chroniona])

Specyfika rynku i działalności przedsiębiorcy oraz skutki rynkowe naruszenia

- (217) Ustalając wymiar kary Prezes Urzędu wziął w dalszej kolejności pod uwagę specyfikę rynku, na jakim doszło do naruszenia konkurencji, specyfikę działalności przedsiębiorcy, a także skutki rynkowe naruszenia. Kara powinna być bowiem tym wyższa, im większy jest negatywny wpływ na rynek związany z naruszeniem prawa konkurencji. Kierując się tymi przesłankami, Prezes Urzędu może zwiększyć ustaloną na wcześniejszym etapie kwotę maksymalnie o 50% bądź zmniejszyć ją o nie więcej niż 90%.
- (218) Prezes Urzędu uwzględnił, że krajowy rynek sprzedaży rowerów, zarówno na szczeblu detalicznym jak i hurtowym jest [informacja chroniona], na którym działa wielu przedsiębiorców.

- (219) W ocenie Prezesa Urzędu ww. okoliczność spowodowała obniżenie kary o 10% kwoty wyjściowej wskazanej na poprzednim etapie ustalania kary.

Tabela nr 2. Drugi etap obliczania wysokości kary.

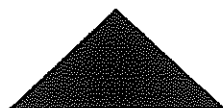
Podmiot	Wymiar kary		
	Natura naruszenia	Specyfika rynku oraz działalności przedsiębiorcy	Po modyfikacji
Merida	411.671,62 PLN	-10%	370.504,46 PLN

Okres naruszenia

- (220) Dokonując oceny wpływu okresu naruszenia na wymiar kary, Prezes Urzędu przyjmuje, że kwota bazowa kary może ulec zwiększeniu ze względu na długotrwałe stosowanie praktyki ograniczającej konkurencję. Jako długotrwałe traktowane są naruszenia trwające dłużej niż rok. W takich przypadkach kwota bazowa jest przemnożona przez liczbę pełnych lat uczestnictwa przedsiębiorcy w naruszeniu. Biorąc pod uwagę okres naruszenia Prezes Urzędu ma na względzie, że im dłuższy okres trwania naruszenia, tym większe potencjalne korzyści mogą osiągać uczestniczący w nim przedsiębiorcy.
- (221) W analizowanej sprawie Prezes Urzędu przy wymierzaniu kary uwzględnił fakt, że naruszenie przez Meridę przepisów u.o.k.k. i TFUE miało charakter długotrwały tj. trwało od sezonu 2014/2015 do sezonu 2019/2020, a konkretnie od 01.10.2014 r. do 07.10.2020 r. czyli ponad 6 lat.
- (222) W ocenie Prezesa Urzędu długotrwałość porozumienia przełożyła się na zwielokrotnienie potencjalnych korzyści osiąganych z niego przez uczestników porozumienia. Możliwe korzyści wynikały przede wszystkim z ograniczenia konkurencji między dystrybutorami Meridy. Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu postanowił podnieść kwotę kary ustalonej na poprzednim etapie 6-krotnie.

Tabela nr 3. Trzeci etap obliczania wysokości kary:

Podmiot	Wymiar kary		
	Kwota z drugiego etapu naliczania wysokości kary	Długotrwałość naruszenia	Po modyfikacji
Merida	370.504,46 PLN	razy 6	2.223.026,75 PLN

Okoliczności łagodzące oraz obciążające

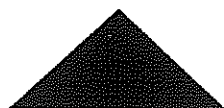
- (223) Oceniając okoliczności naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz TFUE Prezes Urzędu dokonuje podziału tych okoliczności, na podstawie art. 111 ust. 2 - 4 u.o.k.k., na mające wpływ na zwiększenie (okoliczności obciążające) i zmniejszenie (okoliczności łagodzące) wymiaru kary.
- (224) Okoliczności obciążające i łagodzące są oceniane łącznie, indywidualnie dla każdej sprawy oraz dla każdego przedsiębiorcy. Poszczególne okoliczności obciążające lub łagodzące mogą mieć różną wagę. Prezes Urzędu przyjmuje, że z uwagi na te okoliczności kwoty ustalone na wcześniejszym etapie obliczania wysokości kary mogą ulec zwiększeniu bądź zmniejszeniu maksymalnie o 50%.
- (225) Prezes Urzędu jako przesłankę łagodzącą uwzględnił przesłankę, o jakiej mowa w art. 111 ust. 3 pkt b u.o.k.k. tj. zaniechanie przez Meridę stosowania praktyki przed wszczęciem niniejszego postępowania.
- (226) Okolicznościami obciążającymi w niniejszej sprawie są: rola lidera lub inicjatora porozumienia ograniczającego konkurencję przyjęta przez Meridę (art. 111 ust. 4 pkt 1 lit. a u.o.k.k.) oraz umyślność naruszenia (art. 111 ust. 4 pkt 1 lit. d u.o.k.k.). Mianowicie zgodnie ze zgromadzonym materiałem dowodowym Merida poprzez opracowanie i stosowanie [informacja chroniona] opisanych powyżej, wdrożyła wśród swoich dystrybutorów porozumienie polegające na podziale rynku. Spółka była tym samym organizatorem i liderem ocenianego porozumienia i jak wyjaśniono powyżej działała w sposób umyślny.
- (227) Ponieważ w analizowanej sprawie występuje jedna okoliczność łagodząca i dwie przesłanki obciążające, Prezes Urzędu postanowił podnieść kwotę kary ustalonej na poprzednim etapie o 10%.

Tabela nr 4. Czwarty etap obliczania wysokości kary

Podmiot	Wymiar kary		
	Kwota z trzeciego etapu naliczania wysokości kary	Okoliczności obciążające i łagodzące	Po modyfikacji
Merida	2.223.026,75 PLN	+10 %	2.445.329,42 PLN

Kara pieniężna nałożona na Meridę

- (228) Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, Prezes Urzędu uznał, że stwierdzone niniejszą decyzją naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz TFUE przemawia za nałożeniem kary pieniężnej na Meridę w

wysokości 2.445.329 PLN (słownie: dwa miliony czterysta czterdzieści pięć tysięcy trzysta dwadzieścia dziewięć złotych). Wskazana powyżej ostateczna kwota kary stanowi nie więcej niż 10 % obrotu osiągniętego przez Meridę w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, tj. w roku obrotowym trwającym od 1 października 2021 r. do 30 września 2022 r., wskazanego w punkcie 205 decyzji. Co za tym idzie, wysokość tej kwoty mieści się w granicach określonych w art. 106 ust. 1 u.o.k.k.

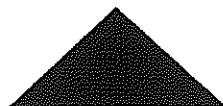
- (229) W ocenie Prezesa Urzędu wysokość kary odzwierciedla wyżej wskazane przestanki ustalania kar.
- (230) Należy podkreślić, że zdaniem Prezesa Urzędu tylko kara w ustalonej wyżej wysokości pozwoli osiągnąć cele, jakie są związane z tym rodzajem sankcji. Nakładając karę pieniężną Prezes Urzędu kieruje się bowiem założeniem, że powinna ona spełniać funkcję represyjną (tj. stanowić dolegliwość za naruszenie reguł konkurencji) oraz prewencyjną (tj. odstraszać przed dokonaniem naruszeń prawa). W zakresie, w jakim kara została nałożona w związku z naruszeniem prawa unijnego, Prezes Urzędu miał też na względzie, że jako narodowy organ ochrony konkurencji był zobowiązany do nałożenia kary w takim wymiarze, aby zapewniał on skuteczność prawa unijnego, tj. żeby naruszenie tego prawa nie wiązało się ze zbyt małą dolegliwością. Prezes Urzędu uwzględnił również, że kara powinna być proporcjonalna, tj. nie powinna pozostawać ani zaniżona w porównaniu do naruszenia, ani zawyżona.
- (231) Zgodnie z art. 112 ust. 3 u.o.k.k. karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

- (232) Przy dokonywaniu wpłaty należy dopisać numer decyzji Prezesa Urzędu stanowiącej podstawę jej dokonania.
- (233) Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w punkcie II sentencji niniejszej decyzji.

Koszty postępowania

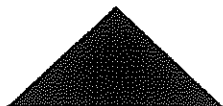
- (234) Zgodnie z art. 77 ust. 1 u.o.k.k., jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów u.o.k.k., przedsiębiorca, obowiązany jest ponieść koszty postępowania. Natomiast w świetle art. 80 u.o.k.k., Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

- (235) Z przepisów u.o.k.k. nie wynika, co składa się na koszty postępowania, o których mowa w art. 77 u.o.k.k. Wobec wyrażonego w art. 83 u.o.k.k. generalnego odesłania w sprawach nieuregulowanych do przepisów k.p.a., należy przyjąć, że zakres tych kosztów wyznacza art. 263 § 1 k.p.a. Tym samym, do kosztów postępowania należy zaliczyć przede wszystkim koszty doręczania stronom pism urzędowych.
- (236) W wyniku przeprowadzonego postępowania, w pkt. I sentencji niniejszej decyzji stwierdzono naruszenie przez Meridę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spełniona została zatem przesłanka wynikająca z art. 77 ust. 1 u.o.k.k. pozwalająca na obciążenie Meridy kosztami przeprowadzonego postępowania.
- (237) Na koszty postępowania składały się m.in. wydatki związane z doręczaniem Meridzie pism urzędowych, które to koszty wyniosły **88,80 PLN (słownie: osiemdziesiąt osiem złotych i osiemdziesiąt groszy)**.
- (238) Mając powyższe na względzie Prezes Urzędu postanowił o obciążeniu Meridy tymi kosztami, wskazanymi w punkcie III sentencji niniejszej decyzji.
- (239) Koszty postępowania należy uiścić w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
- NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**
- (240) Przy dokonywaniu wpłaty należy dopisać numer decyzji Prezesa Urzędu stanowiącej podstawę jej dokonania.
- (241) Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w punkcie III sentencji niniejszej decyzji.

Pouczenia

- (242) Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j.: Dz. U. z 2021 r. poz. 1805 zm.) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury UOKiK w Katowicach, ul. Kościuszki 43, 40-048 Katowice.
- (243) W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach postępowania zawartego w pkt. III sentencji niniejszej decyzji, na podstawie art. 264 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jak również stosownie do art. 81 ust. 5 tej ustawy, w związku z art. 479³² kodeksu postępowania cywilnego, stronie przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za

pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury UOKiK w Katowicach, ul. Kościuszki 43, 40-048 Katowice, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji z postanowieniem.

- (244) Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r., poz. 1125), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł, a zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu w kwocie 500 zł.
- (245) Zgodnie z art. 103 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Zgodnie z art. 103 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych spółka handlowa powinna wykazać także, że jej wspólnicy albo akcjonariusze nie mają dostatecznych środków na zwiększenie majątku spółki lub udzielenie spółce pożyczki.
- (246) Zgodnie z art. 105 ust. 1 zd. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.
- (247) Stosownie do treści art. 117 § 1 kodeksu postępowania cywilnego, strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Zgodnie z art. 117 § 3 kodeksu postępowania cywilnego, osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego.
- (248) Zgodnie z art. 117 § 4 kodeksu postępowania cywilnego, wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Katowicach
Maciej Fragsztajn

